

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: 24C/82/2001
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2101899927
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 08. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Igor Malý
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2015:2101899927.36

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trnava, v konaní pred sudcom JUDr. Igorom Malým, v právnej veci navrhovateľky v 1. rade: L.. L. P., rod. F., nar. X.X.XXXX, bytom W. XX, S., a navrhovateľa v 2. rade: L.. R. F., nar. XX.XX.XXXX, bytom Q. 2, B., obaja zastúpení advokátskou kanceláriou HRABOVECKÝ & PARTNERS, s.r.o., IČO: 36 859 991, so sídlom Nám. Martina Benku 2, Bratislava, proti odporcovi v 1. rade: T. W., nar. X.X.XXXX, bytom W. XX, A., a odporcovi v 2. rade: D. W., nar. XX.XX.XXXX, bytom W. XX, S., obaja zastúpení JUDr. Romanom Cibulkom, advokátom so sídlom Hlavná 52, Trnava, o odstránenie stavby a uvedenie veci do pôvodného stavu, takto

rozhodol:

- I. Súd konanie v časti o uložení povinnosti odporcom vypratať nehnuteľnosť nachádzajúcu sa v k.ú. Zavar, zapísanú na Katastrálnom úrade v Trnave, Správa katastra Trnava (t.č. Okresný úrad, katastrálny odbor) na LV č. XXX ako parc.č. XX/X, zast. plochy o výmere XXX m² z a s t a v u j e.
- II. Súd návrh z a m i e t a.
- III. O trovách konania súd rozhodne po nadobudnutí právoplatnosti tohto rozsudku.
- IV. O trovách štátu súd rozhodne po nadobudnutí právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

Navrhovatelia (pôvodne ako navrhovateľ I.. F. F.) sa svojím návrhom došlým dňa 6.11.2001 domáhali vydania rozhodnutia, ktorým by súd uložil (pôvodným) odporcom v 1. až 3. rade vypratať nehnuteľnosť nachádzajúcu sa v k.ú. Zavar zapísanú na LV (č. neuvedené), a odporcom v 1. a 2. rade postaviť tehlový múrik špecifikovaný v petite návrhu.

Uznesením č. 24C/82/2001-74 zo dňa 8.1.2003 súd pripustil zmenu petitu návrhu v nasledovnom znení: „Odporcovia v 1. až 3. rade sú povinní vypratať nehnuteľnosť nachádzajúcu sa v k.ú. Zavar, zapísanú na Katastrálnom úrade v Trnave, Správa katastra Trnava na LV č. XXX ako parc.č. XX/X - zast. plochy o výmere XXXm² do 3 dní po právoplatnosti. Odporcovia v 1. a 2. rade sú povinní postaviť tehlový múrik o výške 1,80 m v šírke 20 cm medzi pravým predným rohom rodinného domu navrhovateľov č. XX a hranicou parc.č. XXX/X a parc.č. XX/X, a zároveň postaviť tehlový múrik vo výške 1,80 m v hrúbke 20 cm od ľavého predného rohu parc.č. XXX/X až po múrik medzi pravým predným rohom rodinného domu navrhovateľov a hranicou parciel č. XXX/X a parc.č. XX/X. Odporcovia v 1. až 3. rade sú povinní zaplatiť navrhovateľom trovy konania, vrátane trov právneho zastupovania.“ Zároveň týmto uznesením súd pripustil aby do konania pristúpili ďalší účastníci na strane navrhovateľa, a to L.. L. P. a R. F..

Po vyjadrení sa účastníkov konania k veci, po pojednávaniach konaných resp. vytyčených v dňoch 8.1.2003, 11.3.2005, 30.11.2005, 22.9.2008, 19.10.2009, 18.1.2010, po vylúčení účastníkov konania a ich právnych zástupcov, po oboznámení sa so znaleckým posudkom znalca Ing. Romana Wágnera č. 2/09 zo dňa 17.3.2009 a jeho osobnom vylúčení, a po oboznámení sa s predloženými dokladmi tunajší súd vydal dňa 18.1.2010 Rozsudok č. 24C/82/2001-133, ktorým návrh zamietol, navrhovateľom uložil povinnosť zaplatiť odporcom trovy konania a právneho zastúpenia vo výške 1.392,55 €, a navrhovateľom uložil povinnosť zaplatiť Slovenskej republike náhradu trov znaleckého dokazovania vo výške 404,77 €. Voči uvedenému rozsudku podali dňa 17.2.2010 odvolanie navrhovateľa.

Krajský súd v Trnave Rozsudkom č. 11Co/49/2010-196 zo dňa 30.11.2010 rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej zamietajúcej časti žaloby pôvodného navrhovateľa v 1. rade (I.. F. F.) a v napadnutej zamietajúcej časti žaloby voči pôvodnej odporkyňi v 3. rade (C. W.) potvrdil, napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa vo zvyšnej časti zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie, odporcom náhradu trov konania voči pôvodnému navrhovateľovi v 1. rade nepriznal a pôvodnej odporkyňi v 3. rade náhradu trov konania voči navrhovateľom nepriznal.

V pôvodnom návrhu navrhovateľa (pôvodne ako navrhovateľ Ing. F. F.) sa svojím návrhom došlým dňa 6.11.2001 domáhali vydania rozhodnutia, ktorým by súd uložil (pôvodným) odporcom v 1. až 3. rade vypratať nehnuteľnosť nachádzajúcu sa v k.ú. Zavar zapísanú na LV (č. neuvedené), a odporcom v 1. a 2. rade postaviť tehlový múrik špecifikovaný v petite návrhu. Uviedli, že sú (pôvodne iba navrhovateľ v 1. rade) výlučnými vlastníckymi nehnuteľnosťami nachádzajúcej sa v k.ú. Zavar, ktoré presne neoznačili. Odporcovia (pôvodní) v 2. a 3. rade sú vlastníckymi nehnuteľnosťami nachádzajúcich sa v k.ú. Zavar zapísaných na LV č. XXX ako parc.č. XXX/X, záhrady o výmere XXXmX a parc.č. XXX/X, zast. plochy o výmere XXXmX. Podľa navrhovateľov približne v roku 1951 jeho otec (F. F., ktorý zomrel XX.X.XXXX) postavil na hranici medzi parc.č. XXX/X a parc.č. XX/X múr s tehál s približnou výškou 1,80 m, ktorý začínal na hranici rodinného domu navrhovateľov a siahal po hranicu medzi pozemkami parc.č. XXX/X a XX/X, potom bol lomený do pravého uhla a ďalej približne v dĺžke 1 m rozdeľoval uvedené pozemky a ďalej pokračoval v línii po predný roh parc.č. XXX/X - uvedený múr bol postavený sčasti na parcele navrhovateľov a časti na parcele obecnej bez toho, aby zasahoval do parc.č. XXX/X. Odporcovia v 1. a 2. rade približne 20.2.2001 zbúrali časť múrika medzi obecným pozemkom a parc.č. XXX/X, v auguste 2001 zbúrali zvyšnú časť múrika medzi parc.č. XXX/X a XX/X a aj časť postavenú na parc.č. XX/X. Následne umiestnili do rohu parc.č. XXX/X unimobunky ktoré zasahujú do pozemku navrhovateľov v dĺžke približne 1,3 m a v šírke približne 20 cm. Navrhovateľa sa preto domáhajú uvedenia vecí do pôvodného stavu a vypratania parc.č. XX/X (podľa § 126 Občianskeho zákonníka).

K návrhu priložili navrhovateľa výpis z Katastra nehnuteľností LV č. XXX pre k.ú. Zavar a LV č. XXX pre k.ú. Zavar, kópiu geometrického plánu č. XXX-XXX/XX zo dňa X.XX.XXXX vyhotovený Ing. Benediktom Dobšovičom.

Odporcovia sa k návrhu vyjadrili -prostredníctvom svojho právneho zástupcu- podaním došlým súdu dňa 3.5.2002 v ktorom uviedli, že návrh žiadajú zamietnuť nakoľko nie je dôvodný. Popreli že by nejakým spôsobom zasahovali do vlastníckych práv I.. F. F. (pôvodný navrhovateľ v 1. rade) nakoľko stavba (ktorej odstránenia sa domáha I.. F. F. tvrdiac že táto zasahuje do jeho nehnuteľností) bola postavená na základe riadne vydaného stavebného povolenia a po geometrickom zameraní. Návrh chápu odporcovia ako ďalší spôsob šikanovania zo strany I.. F. F. v úsilí znemožniť odporcovi v 2. rade podniknúť v predajni ktorú si na pozemku (ktorý v tom čase bol predmetom jeho BSM) na základe riadne vydaného stavebného povolenia postavil. Nezodpovedá skutočnosti tvrdenie Ing. F. F.e by múr z tehál (ktorého obnovenia sa domáha) staval jeho otec - tento bol stavebne previazaný s letnou kuchyňou, ktorá bola vo vlastníctve právnych predchodcov odporcov a ktorú odporca v 1. rade zbúral a na jej mieste postavil predajňu. Podľa odporcov zo stavebného povolenia vyplýva že stavba „Predajňa potravín z unimobuniiek“ ktorej odstránenia sa navrhovateľa domáhajú sa nachádza výlučne na pozemku odporcov.

K podaniu priložili odporcovia kópiu geometrického plánu č. 182/2001 vypracovaného dňa 9.10.2001 Ing. Petrom Simeonovom, stavebné povolenie vydané Okresným úradom v Trnave pod č. G XXXX/XXXXX/ŽP - SP/Pk zo dňa 28.3.2001 na stavbu „predajňa potravín z unimobuniiek“, kolaudačné rozhodnutie vydané Okresným úradom v Trnave pod č. Y dňa 19.12.2001 ktorým bolo povolené užívanie stavby „predajňa potravín z unimobuniiek“, Dokumentáciu „Architektonicko - stavebného riešenia POTRAVÍN“.

Podaním došlým súdu dňa 2.1.2003 pôvodný navrhovateľ I.. F. F. -prostredníctvom svojho právneho zástupcu- požiadal aby súd pripustil prístupenie L.. L. P. a R. F. do konania na strane navrhovateľov

a zároveň požiadal o súhlas so zmenou petitu návrhu tak, že súd by konal o nasledovnom petite: „Odporcovia v 1. až 3. rade sú povinní vypratať nehnuteľnosť nachádzajúcu sa v k.ú. Zavar, zapísanú na Katastrálnom úrade v Trnave, Správa katastra Trnava na LV č. XXX ako parc.č. XX/X - zast. plochy o výmere XXXmX do 3 dní po právoplatnosti. Odporcovia v 1. a 2. rade sú povinní postaviť tehlový múrik o výške 1,80 m v šírke 20 cm medzi pravým predným rohom rodinného domu navrhovateľov č. XX a hranicou parc.č. XXX/X a parc.č. XX/X, a zároveň postaviť tehlový múrik vo výške 1,80 m v hrúbke 20 cm od ľavého predného rohu parc.č. XXX/X až po múrik medzi pravým predným rohom rodinného domu navrhovateľov a hranicou parcel č. XXX/X a parc.č. XX/X“. Ako dôvod uviedol, že Darovacou zmluvou ktorej vklad bol povolený dňa 18.2.2002 previedol pôvodný navrhovateľ vlastníctvo nehnuteľností (parc.č. XX/X - záhrady o výmere X.XXX m² a parc.č. XX/X - zast. plochy o výmere XXX m² spolu s domom s.č. XX) rovným dielom na svoje deti L. P. a R. F., na každého v 1/2-ci. L. P. a R. F. vyslovili súhlas s ich pristúpením do konania na strane navrhovateľa.

K podaniu priložil geometrický plán č. 244-361/91 vyhotovený dňa 30.10.1991, LV č. XXX pre k.ú. Zavar, LV č. XXX pre k.ú. Zavar.

Uznesením vydaným na pojednávaní konanom dňa 8.1.2003 súd zmenu petitu návrhu pripustil.

Uznesením vydaným na pojednávaní konanom dňa 8.1.2003 súd pripustil pristúpenie ďalších účastníkov na strane navrhovateľa, a to L. P. a R. F..

(V písomnej forme boli vyhotovené následne - Uznesenie č. 24C 82/2001-74).

Na pojednávaní konanom dňa 8.1.2003 I.. F. F. uviedol že je resp. bol vlastníkom nehnuteľností, ktoré darova1 na základe darovacej zmluvy svojim dvom deťom (ktoré sú taktiež účastníkmi konania, v čase podania návrhu bol vlastníkom len on). Odporca v 1. rade (ktorý je jeho susedom) sa ho pýtal v minulom období či môže na svojom pozemku postaviť „menšiu krčmičku“, I.. F. F. nesúhlasil pretože si uvedomoval následky; neskôr sa však už odporca v 1. rade vôbec nepýtal jeho ani ostatných susedov či si môže urobiť na svojom pozemku nejaké zariadenie. Bez vedomia I.. F. F. zbúral časť múrika ktorý ohraničoval pozemky, bez stavebného povolenia si postavil unimobunky a neskôr ich posunul na miesto kde stál múrik - unimobunky teda zasahujú do jeho pozemku, on so stavbou nikdy nesúhlasil; bol sa sťažovať u starostu obce, pričom tento mu najskôr povedal, že žiadne stavebné povolenie odporca v 1. rade nemá, dostal ho dňa 28.3.2001.

Na otázku právneho zástupcu odporcov I.. F. F. uviedol že žalobou sa domáha toho, aby odporcovia uviedli veci ktoré sa nachádzaj na jeho pozemku do pôvodného stavu. Odporca v 1. rade si môže svoje unimobunky postaviť hocikde za svojom pozemku, ale tak aby nezasahovali k jeho pozemkom.

Na pojednávaní konanom dňa 8.1.2003 navrhovateľka v 1. rade uviedla že sa pridrižiava návrhu a výpovede I.. F. F.. Ona si pamätá na akom mieste stál múrik, bol postavený na ich pozemku a vo februári roku 2001 ho odporcovia v 1. a 2. rade bez súhlasu navrhovateľov zbúrali. I.. F. F. išiel za starostom obce aby odporcom zabránil v ich konaní - starosta aj prišiel ale nič neurobil. Žiada preto aby odporcovia uviedli veci do pôvodného stavu a svoje unimobunky si premiestnili na svoj pozemok.

Na pojednávaní konanom dňa 8.1.2003 právny zástupca odporcov uviedol že namieta aktívnu legitímáciu I.. F. F. pretože nie je vlastníkom uvedených nehnuteľností a žiada aby súd žalobu voči nemu zamietol. Poukázal na skutočnosť že odporcovia postavili unimobunku na základe riadneho stavebného povolenia a kolaudačného rozhodnutia zo dňa 19.12.2001, na základe ktorého začali užívať; ak navrhovatelia s kolaudačným rozhodnutím nesúhlasili mohli podať riadny opravný prostriedok. Zdôraznil že stavba stojí na pozemku odporcov a múrik ktorý bol odporcami zbúraný taktiež bol postavený na pozemku odporcov.

Súd si pre svoje rozhodnutie zadovážil ďalej správu Obce Zavar zo dňa 29.6.2004, rozhodnutie Obce Zavar o „dodatočnom povolení stavby“ č. OŽP-XXXX/X/Jč, Rozhodnutie Krajského úradu v Trnave, odbor životného prostredia č. KÚ-G.-2/XXXX/06876/Pi zo dňa 8.8.2002, Oznámenie Ministerstva životného prostredia SR č. XXX/XXXX-X.X/Šu zo dňa 24.4.2002, fotografiu umiestnenia domu navrhovateľov a unimobunky odporcov, výkaz plôch k situačnému plánu na rozdelenie parc.č. XX, XXX a XXX/X pre k.ú. Zavar vypracovaný dňa 24.4.1941, geometrický (polohopisný) plán zo dňa 24.4.1941 s prílohami, geometrický plán č. XXX-XXX/XX vyhotovený dňa 4.11.1991 Ing. Benediktom Dobšovičom s prílohou, technickú správu z kontrolného merania vyhotovenú Ing. Dankom dňa 19.2.2010 s prílohami, výpis z LV č. XXX pre k.ú. Zavar, fotografiu z hranice sporných pozemkov, architektonicko - stavebné riešenie stavby POTRAVINY vypracované Ing. Ivanom Pastvom č. 03/01, potvrdenie Obce Zavar zo dňa 2.3.2011, vytyčovací náčrt na vytyčenie hraníc medzi pozemkami p.č. XX/X, XX/X a XXX/X, XXX/X a XXX/XX vyhotovený dňa 19.2.2010 Ing. Dušanom Dankom, záznam z kontrolného merania hraníc na parcelách vykonaný dňa 19.2.2011 Ing. Dankom so záznamom o polárnom vytyčení

údajov, vyjadrenie Ing. Danko zo dňa 12.3.2011, geodetické údaje o PBPP v k.ú. Zavar, 4x polohopisné zameranie pre parcely, kópiu katastrálnej mapy pre k.ú. Zavar s polohopisným náčrtom / grafikou, Výmer Štátneho stavebného úradu v Bratislave zo dňa 27.9.1947, kúpno-odpredajnú smluvu zo dňa 10.3.1939, Rozhodnutie Obce Zavar zo dňa 1.3.2007, geometrický plán na zameranie obchodu p.č. XXX/XX vyhotovený dňa 9.10.2001 Ing. Petrom Simeonovom, oznámenie Obce Zavar o začatí konania o odstránení stavby zo dňa 6.3.2014, rozhodnutie Obce Zavar zo dňa 14.4.2014, vyjadrenie Okresného úradu Trnava, katastrálny odbor zo dňa 19.1.2015, LV č. XXX pre Obec a k.ú Zavar, PKV č. XXX pre k.ú. Zavar, 2x historické fotografie, Rozhodnutie Krajského úradu v Trnave, odbor životného prostredia č. KÚ-G.-X/XXXX/XXXXX/Pi zo dňa 8.8.2002, Rozhodnutie Ministerstva životného prostredia SR č. XXX/XXXX-X.X/Šu zo dňa 3.6.2002, Rozhodnutie Krajského úradu v Trnave, odbor životného prostredia č. KÚ-G.-X/XXXXX/XXXX/Pi zo dňa 3.8.2001, 2ks fotografií z miesta samého z minulosti, kópiu z katastrálnej mapy pre Obec Zavar, znalecký posudok Ing. Milana Hačka, PhD. č. 1/2015, vypracovaný dňa 8.8.2015 (tento znalec nebol do konania ustanovený súdom, uvedený dôkaz predložili bez požiadavky navrhovateľa), 14 ks fotografií zo súčasnosti (proces stavby múra medzi pozemkami účastníkov).

Na pojednávaní konanom dňa 30.11.2005 právny zástupca navrhovateľov uviedol že na návrhu trvá, má za to, že aktívnu legitímáciu majú navrhovatelia aj I. F. F., nakoľko navrhovatelia v 1. a 2. rade sa stali vlastníkami nehnuteľností - parc.č. 55/X o výmere X.XXX m² a parc.č. XXX zast. plochy o výmere 487 m²; predmetný múrik postavil Ing. F. F.. Z rozhodnutia o povolení stavby je zrejmé že toto povolenie sa vydáva pre stavbu R. W. a manželky C. - z uvedeného je zrejmá pasívna legitímácia odporcov. Stavba bola realizovaná na pozemku parc.č. XXX/XX, ale podľa navrhovateľov určitou plochou presahuje do ich pozemku, t.j. na parc.č. XX/X.

Na pojednávaní konanom dňa 30.11.2005 I. F. F. uviedol že sa nasťahoval do domu na parcelu č. XX/X v roku 1951 a pamätá si ako jeho otec s murárom stavali múrik ktorým sa oddelili od suseda - vtedy pána L. (neskôr sa na tento pozemok nasťahovali a stali sa jeho vlastníkami W. - pôvodne majiteľom bol T. W.). V roku 2001 múrik začal búrať odporca v 1. rade, ktorý zbúral časť múrika, I. F. F. nijakým spôsobom nereagoval. V auguste 2001 zistil že múrik je zbúraný a unimobunky boli vysunuté na ulici, pričom časťou prečnievajú aj na pozemok navrhovateľov.

Na otázku právneho zástupcu odporcov I. F. F. uviedol že múrik bol po celej svojej dĺžke 1,80 m vysoký, jeho hrúbka bola 20 cm, bol postavený z tehál.

Na otázku právneho zástupcu navrhovateľov I. F. F. uviedol že odporca v 1. rade sa ho nepýtal či si môže umiestniť unimobunku pri jeho dome. Pri búraní múrika boli prítomní asi 4 chlapi, odporcu v 1. rade I. F. F. upozornil a žiadal, aby sa preukázal akým právom múrik búra.

Na pojednávaní konanom dňa 30.11.2005 navrhovateľka v 1. rade uviedla že jej otec (I. R. F.) bol za starostom obce a išiel ho upozorniť na počínanie odporcu v 1. rade - starosta sa prišiel niekoľkokrát pozrieť ale navrhovateľka v 1. rade nevedela akým spôsobom starosta reagoval. Odporca v 1. rade s búraním múrika začal vo februári 2001.

Na pojednávaní konanom dňa 30.11.2005 právny zástupca odporcov uviedol že navrhuje žalobu ako nedôvodnú zamietnuť. Navrhovatelia sa domáhajú vybudovania múrika, pričom nepreukázali svoje vlastníctvo, teda naturálna reštitúcia nie je možná, nie je možné obnoviť jej stav. Múrik ktorý postavili navrhovatelia stál na pozemku vo vlastníctve odporcov, nadväzoval a pokračoval na letnú kuchyňu (v súčasnosti už neexistuje). Unimobunky stoja na pozemku odporcov aj podľa geometrického plánu vypracovaného I. P..

Na pojednávaní konanom dňa 30.11.2005 odporca v 1. rade uviedol že unimobunky sú postavené na jeho pozemku, čo mu potvrdili aj geodeti; pred kolaudáciou bolo vypracované a vykonané zameranie stavby. Unimobunky dostal od svojho priateľa ako protihodnotu za brigádu, pričom mu daroval len holú koňštrukciu a steny si už dorobil sám odporca v 1. rade; unimobunky nepreviedol na nikoho iného, naďalej je ich vlastníkom.

Uznesením č. 24C 82/2001-76 zo dňa 13.10.2008 bol do konania ustanovený znalec Ing. Roman Wágner ktorého úlohou bolo vypracovať znalecký posudok vo veci polohy a postavenia stavieb, príp. vlastníckych vzťahov na parc.č. XX/X (pôvodne parc.č. XX/X) nachádzajúcej sa v k.ú. Zavar, zapísaná na Katastrálnom úrade v Trnave, Správa katastra Trnava na LV č. XXX - zast. plochy o výmere XXXm² a susedných parcelách č. XXX/X a XXX/X nachádzajúcich sa v k.ú. Zavar, zapísané na Katastrálnom úrade v Trnave, Správa katastra Trnava na LV č. XXX o výmere XXX m² a XXX m² s dôrazom na zodpovedanie otázky, či stavby z parc.č. XXX/X a XXX/X zasahujú do parc.č. XX/X (pôvodne parc.č. XX/X), a či pôvodný tehlový múrik stál na parc.č. XX/X (pôvodne parc.č. XX/X) alebo na parc. č. XXX/

X a XXX/X, predloženia situačného plánu z pôvodnej projektovej dokumentácie osadenia unimobuniiek s vyznačením hraníc pozemkov, zamerania hranice pozemkov parc.č. XX/X a parc.č. XXX/X v prednej časti od ulice, zamerania osadenia plota medzi parc.č. XX/X a parc.č. XXX/X v prednej časti od ulice, určenia či odporcovia zasahujú umiestnením unimobuniiek do vlastníctva navrhovateľov.

Znalec Ing. Roman Wágner podal znalecký posudok č. 2/09 vypracovaný dňa 17.3.2009. Ohliadku a geodetické zameranie miesta vykonal dňa 17.1.2009, po tomto zameraní výsledky merania premietol do katastrálnej mapy ozn.: ZS H.-XX-X, pričom boli zohľadnené aj geometrické plány č. XXX-XXXX-XX-XXXX, č. XXX-XXXX-XX-XXXX, č. XXX-XXX/XX, č. XX/XXXX a č. XXX/XXXX, ktorými boli vytvorené pôvodné pozemky parc.č. XXX/X, XXX/X a XX/X, resp. ktorými boli zamerané stavby na nich sa nachádzajúce. Meranie bolo vykonané totálnou stanicou Leica TC XXX L - polárnou metódou, pričom pripojenie na štátny súradnicový systém S-JTSK bolo vykonané pomocou bodov podrobného polohového bodového poľa č. XXX, XXX a bodu základného polohového bodového poľa č. XXXX-XX (všetky výsledky merania spolu s hranicami príľahlých pozemkov sú uvedené vo vytyčovacom náčrte č. 24C/82/200I nachádzajúceho sa v prílohe č. 3 znaleckého posudku). Po spracovaní všetkých vyššie uvedených podkladov dospel znalec k záveru, že stavby postavené na parc.č. XXX/X a XXX nezasahujú do parc.č. XX/X a XX/X, rovnako stavba z unimobuniiek -Potraviny- sa nachádza na parc.č. XXX/X a XXX/XX a nezasahuje do parc.č. XX/X ani do parc.č. XXX/X (t.j. do obecného priestoru), pôvodný tehlový múrik stál na hranici medzi pozemkami parc.č. XX/X a parc.č. XXX/X. V závere ako výsledok znaleckého dokazovania znalec uviedol že stavby nachádzajúce sa na parc.č. XXX/X a XXX/X nezasahujú do parc.č. XX/X (pôvodne parc.č. XX/X); pôvodný tehlový múrik stál na hranici medzi pozemkami parc.č. XX/X (pôvodne parc.č. XX/X) a parc.č. XXX/X resp. XXX/X; odporcovia umiestnením unimobuniiek nezasahujú do vlastníctva navrhovateľov.

Uznesením č. 24C 82/2001-76 zo dňa 13.10.2008 bola pôvodnému navrhovateľovi v 1. rade (I. F. F.), navrhovateľke v 1. rade a navrhovateľovi v 2. rade uložená povinnosť uhradiť preddavok na trovy znaleckého dokazovania každému vo výške 1.000,- Sk / 33,19 € (túto povinnosť si ani jeden z navrhovateľov nesplnil, odporcovia v 1. rade vo výške 1.000,- Sk / 33,19 € (preddavok zaplatil dňa 7.11.2008) a odporcovia v 2. rade (pôvodne s odporkyňou v 3. rade spoločne a nerozdielne) vo výške 2.000,- Sk / 66,40 € (preddavok zaplatili dňa 7.11.2008).

Uznesením č. 24C 82/2001-99 zo dňa 28.7.2009 súd priznal znalcovi Ing. Romanovi Wágnerovi odmenu za podanie znaleckého posudku vo výške 561,41 €.

Uznesením vydaným na pojednávaní konanom dňa 18.1.2010 priznal súd znalcovi Ing. Romanovi Wágnerovi odmenu za účasť na pojednávaní dňa 18.1.2010 vo výške 42,52 €.

Uznesením č. 24C/82/2001-335 zo dňa 21.1.2013 súd priznal znalcovi Ing. Romanovi Wágnerovi odmenu za účasť na pojednávaní dňa 21.1.2013 vo výške 59,32 €.

K znaleckému posudku sa vyjadrili odporcovia -prostredníctvom svojho právneho zástupcu- listom došlým súdu dňa 10.8.2009 v ktorom uviedli, že pokiaľ ide o znalecký posudok nemajú voči nemu žiadne výhrady, nakoľko závery znalca potvrdzujú to čo od počiatku tvrdili, t.j. že stavby nachádzajúce sa na parc.č. 195/4 a na parc.č. XXX/X v k.ú. Zavar nezasahujú do parc.č. XX/X (pôvodne parc.č. XX/X), teda odporcovia umiestnením unimobuniiek aj podľa záverov znalca nezasahujú do vlastníctva navrhovateľov.

K znaleckému posudku sa vyjadrili navrhovatelia -prostredníctvom svojho právneho zástupcu- listom došlým súdu dňa 12.8.2009 v ktorom uviedli že so znaleckým posudkom nesúhlasia. Znalec v závere znaleckého posudku konštatoval že stavby nachádzajúce sa na parc.č. XXX/X a XXX/X nezasahujú do parc.č. XX/X (pôvodne parc.č. XX/X), pôvodný tehlový múrik stál na hranici medzi pozemkami parc.č. XX/X (pôvodne parc.č. XX/X) a parc.č. XXX/X, resp. XXX/X, odporcovia umiestnením unimobuniiek nezasahujú do vlastníctva navrhovateľov. Pochybenie znalca je podľa navrhovateľov zrejme z jeho vytyčovacieho náčrtu zo dňa 13.3.2009, nakoľko znalec nezakreslil správne hraničnú čiaru medzi pozemkom parc.č. XX/X, XX/X (pozemok patriaci navrhovateľom) a pozemkom parc.č. XXX/X a parc.č. XXX/X - táto hraničná čiaru medzi uvedenými pozemkami nie je v priamke ako by mala byť, ale medzi parcelami XX/X a XXX/X a XXX/X sa lomí mierne do pozemku parc.č. XX/X (pozemku navrhovateľov) a preto podľa zamerania znalca a jeho vytyčovacieho náčrtu vyznieva nesprávny záver, že stavby na parc.č. XXX/X a XXX/X nezasahujú do parc.č. XX/X. Navrhovatelia naďalej tvrdia že stavba (unimobunka) na parc.č. XXX/X zasahuje do parc.č. XX/X. Znalec vôbec nevyriešil na ktorej parcele stál múrik, ktorý odporcovia v rade 1. rade a 2. rade zbúrali - navrhovatelia tvrdia, že múrik stál na ich parc.č. XX/X, a to od roku 1951, keď sa F. F. a N. F. (rodičia I. R. F.) do rodinného domu na parc.č. XX/X nastahovali, pričom pri výstavbe rodinného domu vybudovali sporný múrik na parc.č. XX/X z vnútornej strany, a tento múrik oddeľoval parc.č. XX/X od parc.č. XXX/X; v tom čase bývajúcí sused na parc.č. XXX/

X L. L. nikdy nespochybnili správnosť hranice vymedzenej múrikom. Z uvedených dôvodov žiadajú aby znalec prepracoval znalecký posudok, aby vykonal opätovné zameranie spornej hranice bez zalomenia hraničnej priamky do parc.č. XX/X, jasne zakreslil kde bol postavený múrik medzi spornými parcelami a zameral eventuálny zásah unimobunky do parc.č. XX/X, resp. navrhli pribrať do konania kontrolného znalca.

Právny zástupca navrhovateľov na pojednávaní konanom dňa 19.10.2009 uviedol že znalecký posudok nie je správny, nakoľko znalec sa odchýlil od hraničných bodov z ktorých vychádzal pri určovaní hranice pozemkov čím sa stalo, že jeho záver bol taký, že unimobunky odporcov nezasahujú do pozemkov navrhovateľov. Podľa názoru navrhovateľov však do hranice pozemkov zasahujú, preto trvá na osobnom výsluchu znalca, prípadne aj na ohliadke na mieste pozemkov. Tvrdí že hraničná čiara bola priamkou a nepozná dôvod, prečo ju znalec zalomil.

Právny zástupca odporcov na pojednávaní konanom dňa 19.10.2009 uviedol že so znením a závermi znaleckého posudku plne súhlasí - vzhľadom k situácii so zdravotným stavom znalca navrhuje aby mu súd položil otázku ohľadom zalomenia hranice pozemkov, na ktorú by mohol písomne zodpovedať. Opätovne dal do pozornosti nedostatok pasívnej legitímácie na strane odporkyne v 3. rade.

Na pojednávaní konanom dňa 18.1.2010 bol vypočutý znalec Ing. Roman Wágner ktorý uviedol že trvá na záveroch znaleckého posudku a to tých, že stavby (unimobunky) ktoré sa nachádzajú na pozemkoch parc.č. XXX/4 a XXX/X vo vlastníctve odporcov nezasahujú do parc.č. XX/X (pôvodne parc.č. XX/X) vo vlastníctve navrhovateľov, takisto tehlový múrik, ktorý tieto parcely oddeľuje nezasahuje do parcely navrhovateľov, je postavený na parcelách odporcov, a tiež pôvodný múrik ktorý bol zbúraný stál na parcelách odporcov a nezasahoval do parcely navrhovateľov. Čo sa týka námietky navrhovateľov o údajnom lome hranice parciel je pravdou, že v bode č. XX sa nachádza lomový bod hraníc (z bodu 11 do bodu 18 a z bodu 18 do bodu 8), avšak tento je tak nevýrazný, že v uvedenej mierke sa nedá ani zakresliť; prakticky sa dá povedať, že hranica medzi pozemkami je priamkou z bodu 11 do bodu 8. Z merania znalca jednoznačne vyplynulo, že lomový bod v bode 18 je minimálny a preto jednoznačne potvrdil závery znaleckého posudku.

Na otázku právneho zástupcu navrhovateľov znalec uviedol že merania vykonával prístrojom Leica - metódou polárnou, pri ktorej zobral body uvedené vo vytyčovacom náčrte ako číslo 550, 549 a 6612-50 (veža kostola), keď tieto body sú zahrnuté na Správe katastra ako tzv. body podrobného polohového bodového poľa, z ktorých potom ďalej pri meraní vychádzal. Spomínané body sú na Správe katastra v Trnave presne určené súradnice z čoho vyplýva, že ktorýkoľvek iný geodet by musel vychádzať z nich. Existuje ďalšia tzv. ortogonálna metóda, pri ktorej sa do úvahy berú dva body a z nich sa robí spojnica, od spojnice týchto dvoch bodov sa meria najkratšia vzdialenosť k jednotlivým podrobným bodom, ktoré je potrebné zamerať - podľa znalca však metóda ktorou pracoval on (tzn. polárna metóda) je presnejšia. Znalec skúmal postavenie múrika a aj zistil stopy starého múrika - keďže ale zistil že oba sa nachádzajú na pozemkoch odporcov, toto zistenie premietol do svojho znaleckého posudku. Ak sa vychádza z mapových operátov keď existuje iba analógová mapa (t.j. nečíselná) dá sa pracovať s toleranciou 30 cm, ktorá vychádza zo zobrazenia čiar na mape. Merania znalca polárnou metódou majú toleranciu 14 cm. Na otázku právneho zástupcu odporcov znalec uviedol že metóda polárna bola najpresnejšia akú zvoliť mohol, podľa názoru znalca iná presnejšia metóda neexistuje (ak by existovala, použil by ju).

Na námietku Ing. R. F. ktorý poukázal že v náčrte pri priložení pravítka sa vyskytujú lomy hraníc od bodu 18 do bodu 8, pričom však znalec vo svojom posudku uvádza že by to mala byť priamka znalec uviedol že žiadny lomový bod od bodu 18 po bod 8 neexistuje, nepresnosť mohla byť spôsobená pri tlači dokumentu, mohla vzniknúť zmenou mierky, keď vytyčovací náčrt má mierku 1:500 a mapový list 1:2880, pričom pri prevedení do tejto mierky (1:2880) by nepresnosť zanikla. Pri znaleckom posudku zohľadnil aj geometrické plány, ktoré spresňujú zobrazenie mapy - po predložení geometrického plánu č. 244/361 znalec uviedol, že ten je kreslený rukou a nie je možné z neho vychádzať nakoľko nie je presný, po predložení ďalšieho plánu znalec uviedol že ten bol vypracovaný pre účely inžinierskych sietí a pre konanie pred súdom je nepoužiteľný.

Podaním došlým súdu dňa 6.4.2011 navrhovateľa -prostredníctvom svojho právneho zástupcu-požiadali o pripustenie zmeny petitu návrhu tak že súd uloží odporcom v 1. a 2. rade povinnosť vypratáť nehnuteľnosť nachádzajúcu sa v k.ú. Zavar, zapísanú na Katastrálnom úrade v Trnave, Správa katastra Trnava na LV č. XXX ako parc.č. XX/X - zast. plochy o výmere XXX m² v časti ako je graficky znázornená na polohopisnom náčrte Ing. Dušana Danka zo dňa 19.2.2011 v mierke M - 1:50 bodmi W 19, W 8 a bodom 100 a vytyčovacom náčrte Ing. Dušana Danka zo dňa 19.2.2010 č. plánu 1/2011, do 3 dní po

právoplatnosti rozsudku, a uloží odporcom v 1. a 2. rade povinnosť postaviť tehlový múr o výške 1,80 m, v šírke 20 cm a dĺžke 50 cm medzi pravým predným rohom rodinného domu navrhovateľov č. 53 v línii čelnej strany rodinného domu č. 53 od bodu 101 až po hranicu medzi parcelami č. XX/9 a č. XXX/X a zároveň postaviť tehlový múr o výške 1,80 m, v šírke 20 cm na hranici medzi parcelami č. XX/X a č. XXX/X od bodu 100 v dĺžke 2,80 m tak, ako sú tieto body uvedené na polohopisnom náčrte Ing. Dušana Danka v mierke M - 1:50 zo dňa 19.2.2011 a vytyčovacom náčrte Ing. Dušana Danka zo dňa 19.2.2010 č. plánu 1/2011, a uloží odporcom v 1. a 2. rade povinnosť zaplatiť navrhovateľom trovy konania a právneho zastupovania.

Uznesením č. 24C/82/2001-231 zo dňa 21.4.2011 súd navrhnutú zmenu petitu návrhu pripustil.

Odporcovia sa vo veci vyjadrili -prostredníctvom svojho právneho zástupcu- podaním došlým súdu dňa 12.5.2011 v ktorom uviedli že unimobunky sa nachádzajú na ich pozemku, navrhovatelia sa nedôvodne domáhajú aby odporcovia časť ich pozemku (parc.č. XX/9 v k.ú. Zavar) vypratali; spochybňujú správnosť navrhovateľmi predloženého vytyčovacieho náčrtu vypracovaného Ing. Dankom. Navrhovatelia sa vlastníctvo „sporného múrika“ snažia preukázať potvrdením starostu obce, pričom však nejde o dôkaz, na základe ktorého by bolo nepochybne preukázané že to boli navrhovatelia resp. ich právni predchodcovia, kto múrik postavil; z potvrdenia nie je možné zistiť na základe akých poznatkov starosta obce toto vydal, ani to či (ak by takáto zvyklosť skutočne v minulosti existovala) sa podobný úzus bez výhrad dodržiaval. Trvajú na tom že múrik nechala postaviť nebohá pani L. (právna predchodkyňa odporcov), ktorá ho aj udržiavala (maľovala, opravovala) - dôkazné bremeno v predmetnej veci zaťažuje navrhovateľov ktorí by mali bezpečne preukázať že boli vlastníkmí sporného múrika, aj že unimobunky sa nachádzajú na časti ich pozemku.

Právny zástupca navrhovateľov na pojednávaní konanom dňa 10.8.2011 uviedol že navrhuje v ďalšom konaní aby bola preukázaná skutočnosť ohľadom výstavby oplotenia v Obci Zavar, konkrétne múru ktorý oddeľuje parcely účastníkov konania 55/9 a 195/5.

Právny zástupca odporcov na pojednávaní konanom dňa 10.8.2011 uviedol že nie je pravdou že by v Obci Zavar platil úzus o stavbe oplotenia zo severnej strany, časť obce má prijaté pravidlo že oplotenie sa stavia z juhu alebo z iných strán. Unimobunky stoja na pozemkoch odporcov, nie je preukázané vlastníctvo múriku ani to, kto ho staval.

Svedok I.. R. R. na pojednávaní konanom dňa 14.9.2011 uviedol že I.. F. F. bol požiadaný na zameranie pozemkov, resp. hraníc medzi pozemkami v k.ú. Zavar. Predtým ako prácu vykonal navštívil kataster nehnuteľností v Trnave, vyžiadal si katastrálnu mapu a určenie pevných bodov z ktorých zameranie vychádza, oboznámil sa so znaleckým posudkom Ing. Wágnera. Pri zameraní vychádzal z tých istých podkladov ako Ing. Wágner, pričom zameral celkovú situáciu medzi oboma spornými pozemkami, zameral aj hranice ďalších pozemkov; zameranie robil s totálnou stanicou Wild T1001, polárnou metódou. Po zameraní vypracoval správu v ktorej porovnal výsledky práce Ing. Wágnera - z jeho výsledkov vyplývala, že merania a ich výsledky uvedené v znaleckom posudku Ing. Wágnera sú správne až na jeden lomový bod označený v jeho nákrese ako W8, ktorý podľa výsledkov meraní a výpočtov vôbec neexistuje, v znaleckom posudku vôbec nemal byť (jedná sa o bod označený v nákrese znaleckého posudku Ing. Wágnera ako červená 8). Podľa meraní svedka hranica medzi pozemkami je rovná priamka z bodu 11 až do bodu 2 nákrese znaleckého posudku Ing. Wágnera, avšak Ing. Wágner v bode 8 spravil lom ktorý tam nemá byť. Z toho dôvodu potom dospel znalec Ing. Wágner k záveru že unimobunka stojí na pozemku odporcov. Jedná sa približne o rozdiel 29 cm, tento lom, resp. odchýlka v náčrte kvôli použitej mierke nie je vidieť.

Na otázky právneho zástupcu navrhovateľov svedok uviedol že podľa jeho meraní hranica medzi pozemkami prebieha tak, že jestvujúci plot (v zadnej časti pozemku) a tiež zachovalé základy starého plotu sa nachádzajú na pozemku navrhovateľov. Rozdiel medzi ním zistenou hranicou a hranicou zistenou znalcom Ing. Wágnerom tvorí trojuholník o výmere 1,12 m². Lomový bod ktorý zistil Ing. Wágner (W8, resp. červená 8) sa nenachádza ani v starších zameraniach, ktoré mal svedok k dispozícii (napr. nákras z roku 1941). Podľa meraní vykonaných svedkom sa roh unimobunky nachádza na pozemku navrhovateľov, pričom zasahuje do pozemku navrhovateľov šírkou 29 cm. Ešte stále sú rozpoznateľné a zistiteľné základy starého plotu v prednej časti pozemku.

Na otázky právneho zástupcu odporcov svedok uviedol že v oblasti geodézie a kartografie nie je ani nikdy nebol znalcom. S požiadavkou na vypracovanie správy sa na svedka obrátil I.. F. F. v roku 2010. Uznesením č. 24C 82/2001-261 zo dňa 29.9.2011 súd priznal svedkovi Ing. Dušanovi Dankovi svedočné vo výške 210,24 €.

Uznesením č. 24C/82/2001-252 zo dňa 23.9.2011 bola do konania ustanovená znalkyňa Ing. Anna Šobichová ktorej úlohou bolo vypracovať znalecký posudok vo veci priebehu hraníc pozemkov, polohy stavieb resp. unimobuniiek na nich stojacich, ohľadom zamerania polohy a postavenia stavieb, príp. zistenia vlastníckych vzťahov na parc.č. 55/9 (pôvodne parc.č. XX/X) nachádzajúca sa v k.ú. Zavar, zapísaná na Katastrálnom úrade v Trnave, Správa katastra Trnava na LV č. XXX - zast. plochy o výmere XXX m² a susedných parciel č. XXX/X a XXX/X nachádzajúcich sa v k.ú. Zavar, zapísané na Katastrálnom úrade v Trnave, Správa katastra Trnava na LV č. XXX o výmere XXX m² a XXX m² s dôrazom na zodpovedanie otázky, či stavby z parc.č. XXX/X a XXX/X zasahujú do parc.č. XX/X (pôvodne parc.č. XX/X), a či pôvodný tehlový múrik stál na parc.č. XX/X (pôvodne parc.č. XX/X) alebo na parc.č. XXX/X a XXX/X, zamerania hranice pozemkov parc.č. XX/X a parc.č. XXX/X v prednej časti od ulice, zamerania osadenia plota medzi parc.č. XX/X a parc.č. č. XXX/X v prednej časti, určenia či odporcovia zasahujú umiestnením unimobuniiek do vlastníctva navrhovateľov, vyjadrenia sa k výsledkom znaleckého dokazovania - k znaleckému posudku č. 2/09 vypracovaného Ing. Romanom Wágnerom a k výsledkom meraní - k vytyčovaciemu náčrtu a vyjadreniu vypracovaného Ing. Dušanom Dankom. Navrhovateľka v 1. rade zaplatila preddavok na znalecké dokazovanie dňa 12.10.2011 vo výške 200,00 €.

Navrhovateľ v 2. rade zaplatil preddavok na znalecké dokazovanie dňa 12.10.2011 vo výške 200,00 €. Odporca v 1. rade zaplatil preddavok na znalecké dokazovanie dňa 4.10.2011 vo výške 200,00 €. Odporca v 2. rade zaplatil preddavok na znalecké dokazovanie dňa 4.10.2011 vo výške 200,00 €.

Znalkyňa Ing. Anna Šobichová podala znalecký posudok č. 4/2011 vypracovaný dňa 20.4.2012. Uviedla že na Správe katastra v Trnave si vyžiadala potrebné údaje z popisných a geodetických informácií ktoré následne spracovala v elektronickej forme, pričom vzala do úvahy aj geometrické plány a merania už vykonané. Dňa 21.3.2012 v k.ú. Zavar vykonala geodetické zameranie unimobuniiek a tehlového múrika - meranie bolo vykonané totálnou stanicou Leica TC307 a prístrojom GPS900CS. Na základe uvedeného odpovedala na zadané otázky:

stavba, unimobunka č.s. 682 - potraviny, nachádzajúce sa na parc.č. 195/56 zasahuje do parcely č. C KN XX/9,

hranica medzi parcelami C KN č. XX/X,XX/X a XXX/X,XXX/X je priamka, nikde nie je lomená; tvorí ju tehlový múrik, ktorého základy sú identifikovateľné,

tehlový múrik sa nachádza na parcele C KN č. XX/X a XX/X.

Na záver uviedla že v znaleckom dokazovaní Ing. Romana Wágnera zistila nesprávnu polohu niektorých bodov, a to bod č. 8 a 18, ktoré by vytvárali zalomenie vlastníckej hranice; v meraní Ing. Dušana Danka nezistila žiadne pochybnosti.

Uznesením č. 24C/82/2001-291 zo dňa 29.5.2012 súd priznal znalkyni Ing. J. F. odmenu za podanie znaleckého posudku vo výške 1.057,96 €.

Uznesením č. 24C/82/2001-325 zo dňa 8.10.2012 súd priznal znalkyni Ing. Anne Šobichovej odmenu za účasť na pojednávaní dňa 24.9.2012 vo výške 130,22 €.

K znaleckému posudku sa vyjadrili odporcovia -prostredníctvom svojho právneho zástupcu- podaním došlým súdu dňa 12.6.2012 v ktorom uviedli že závery znalkyne podľa ktorých stavby - unimobunky č.s. XXX postavené na parc.č. XXX/XX zasahujú do parcely č. C KN XX/X, pričom hranica medzi parcelami C KN č. XX/X, XX/X a XXX/X, XXX/X je priamka, ktorá nie je lomená a tvorí ju tehlový múrik, základy ktorého sú identifikovateľné, a tehlový múrik sa nachádza na parc.č. C KN č. XX/X a XX/X, považujú za nesprávne (trvajú na záveroch znalca Ing. Romana Wágnera). Z obsahu znaleckého posudku znalkyne Ing. Šobichovej je zrejmé že vo svojom nákrese označenom ako príloha č. 5 a príloha č. 6 posudku zakreslila medzi prvou a druhou unimobunkou z pohľadu od rodinného domu odporcov medzeru nachádzajúcu sa v zadnej časti uvedených dvoch unimobuniiek - takýto nákras však nezodpovedá skutočnému stavu. Skutočný stav je taký, že všetky tri unimobunky sú spojené v celej svojej šírke (sú zvarené „na doraz“), teda neexistuje medzi nimi žiadna medzera, ako ju znalkyňa zakreslila. Znalkyňa ďalej vykazuje vo svojom nákrese medzi zadnou časťou poslednej z unimobuniiek (z pohľadu od domu odporcov po roh domu navrhovateľov) medzeru o veľkosti 10 cm vzhľadom k mierke - v skutočnosti však táto medzera nepredstavuje 10 cm, ale 30 cm. Znalkyňa nezameriavala unimobunky z dvornej časti parc.č. 195/5, preto nemôžu byť jej merania správne - unimobunka je postavená mimo základu obvodového múra pôvodnej letnej kuchyne, teda sa nachádza na pozemku odporcov.

K vyjadreniu priložili odporcovia 4 ks fotografií.

K znaleckému posudku sa vyjadrili navrhovatelia -prostredníctvom svojho právneho zástupcu- podaním došlým súdu dňa 15.6.2012 v ktorom uviedli že so znaleckým posudkom znalkyne Ing. Šobichovej súhlasia, nemajú voči nemu zásadné výhrady.

K vyjadreniu odporcov k znaleckému posudku sa vyjadrila znalkyňa podaním došlým súdu dňa 3.8.2012 v ktorom uviedla že odporcovia boli osobne prítomní pri meraní a videli jeho priebeh. Jej úlohou bolo zameranie polohy stavieb s dôrazom na zodpovedanie otázky či stavby z parcely C KN XXX/XX zasahujú do parcely C KN č.XX/X, a nie zodpovedanie iných otázok týkajúcich sa súradníc a geometrického plánu.

Na pojednávaní konanom dňa 24.9.2012 bola vypočutá znalkyňa Ing Anna Šobichová ktorá uviedla že v roku 2001 bol Ing. Simenovom vyhotovený geometrický plán s použitím miestnej sústavy bodov, ktoré si geodet určil súradnicami - určenie týchto bodov bola podľa znalkyne neadekvátne, nakoľko v mieste boli určené pevné body od ktorých sa geodet mohol odvíjať; na základe takto vyhotoveného geometrického plánu unimobunky nezasahovali do parcely č. XX/X, ale sa nachádzali na parcele č. XXX/X, resp. XXX/X. Znalec Wágner sa napojil na systém JTS (jednotný trigonometrický systém), svoj znalecký posudok odvíjal od bodov tohto systému - pri preskúvaní znaleckého posudku Ing. Wágnera (s ktorým sa musela vysporiadať pri vypracovaní jej znaleckého posudku) sa nestotožnila s polohou bodu č. 8 a bodu č. 18 (tieto body v znaleckom posudku Ing. Wágnera sa nachádzajú inde ako podľa meraní znalkyne), čím došlo k tomu, že znalec Wágner zistil že bod č. 8 sa nachádza presne na vlastníckej hranici, pričom na tomto bode sú uložené sporné unimobunky. Chybné bolo tiež konštatovanie znalca Wágnera že medzi bodmi č. 8 a č. 18 sa nachádza priamka, nakoľko nejedná sa o priamku ale hranica je lomená. Uviedla že v jej znaleckom posudku - náčrte je bod č. 8 znaleckého posudku znalca Wágnera označený ako bod č. 218, a následne časťou vymedzenou bodmi č. 218, 205 a 206 unimobunka zasahuje do parcely č. 55/9 (táto parcela je zároveň parcelou pod domom navrhovateľov a príľahlou parcelou).

Na otázky sudcu znalkyňa uviedla že na vlastníckej hranici existuje tehlový múrik, medzi parcelami č. XX/X a XX/X na jednej strane a č. XXX/X na druhej strane, pričom tento múrik je postavený na parcele č. 55/9 a XX/X a to až k rohu rodinného domu na parcele 55/9.

Na otázky právneho zástupcu navrhovateľov znalkyňa uviedla že nezameriavala časť unimobunky ktorá sa nachádza na pozemku odporcov, ale iba časť unimobunky ktorá by mohla zasahovať do pozemku navrhovateľov - meraniami zistila že časť unimobunky sa skutočne nachádza na pozemku navrhovateľov.

Na otázky právneho zástupcu odporcov znalkyňa uviedla že aj Ing. Wágner použil dobrú techniku, napriek tomu sa však v dvoch bodoch rozišli. Náčrt (príloha č. 5-6 znaleckého posudku) dostala z katastra nehnuteľnosti v elektronickej forme, do tohto náčrtu zakreslila ňou odmerané body a hranice, ktoré sú označené červenou farbou; podklady k náčrtom ktoré dostala od katastrálneho úradu zodpovedajú skutočností.

Na pojednávaní konanom dňa 24.9.2012 právny zástupca odporcov uviedol že nesúhlasí s výsledkami meraní a s výsledkami uvedenými v znaleckom posudku Ing. Šobichovej - v konaní existujú dva rovnocenné znalecké posudky medzi ktorými sú zásadné rozpory; žiada o vypracovanie kontrolného znaleckého posudku.

Na pojednávaní konanom dňa 21.1.2013 bol vypočutý znalec Roman Wágner ktorý uviedol že nevýrazný lomový bod sa nachádza v bode 18 - tento nie je voľným okom vidieť, je vidieť len v príslušnej dokumentácii v počítači pri priblížení. Lomový bod v bode č. 8 neexistuje, jedná sa o roh rodinného domu navrhovateľov.

Na otázku sudcu z akého dôvodu vznikli odchýlky vo výsledku merania jeho a znalkyne Šobichovej uviedol že sa jedná o povolenú odchýlku, ktorá je určená strednou súradnicovou chybou v dĺžke 14 cm - v prípade ak je odchýlka menšia sa body považujú za identické, pričom v konkrétnom prípade sa jedná o odchýlku 8 cm. Toto uviedla vo svojom meraní znalkyňa Šobichová, znalec Wágner si nevie vysvetliť ako mohla dospieť k takémuto meraniu vzhľadom na kvalitu a nepresnosť katastrálnej mapy (nezáleží na presnosti prístroja, nakoľko dôležité sú údaje uvedené v mape, ktoré sa upresniť nedajú). Na záver uviedol že sa pridrižiava svojich meraní a výsledkov svojho znaleckého posudku, tzn. že unimobunky stoja na parcele odporcov v celej svojej ploche.

Na otázky právneho zástupcu odporcov znalec uviedol že na svojom znaleckom posudku a jeho výsledkoch ani potom, ako sa oboznámil s meraniami znalkyne Šobichovej, nemá dôvod nič zmeniť, plne trvá na svojich záveroch. Zo znaleckého posudku znalkyne Šobichovej nie je zrejmé na aké body podrobného polohového bodového poľa sa napojila pri meraní, čo mohlo mať vplyv na výsledok merania totálnou stanicou. Merania môžu byť vykonané s vysokou presnosťou, avšak limitujúca pri výsledkoch

merania a pri určení hranice je kvalita katastrálnej mapy, keď napr. hrúbka čiary v katastrálnej mape je v reále 30 cm, tzn. že s väčšou presnosťou ako 30 cm nie je možné meranie uskutočniť (v k.ú. Zavar neexistujú presnejšie mapy); znalkyňa Šobichová vzhľadom na nepresnosť katastrálnej mapy v Zavare nemohla určiť hranice pozemku s presnosťou 8 cm.

Na otázku právneho zástupcu navrhovateľov znalec uviedol že vo všetkých mapách existuje bod lomu 18 - tento však je viditeľný iba pri priblížení a zväčšení mapy, v bežnej mierke tento bod lomu viditeľný nie je; bod lomu je tak nepatrný, že pri nakreslení plánu hranica vyzerá ako priamka.

Znalkyňa Ing. Anna Šobichová sa k znaleckému posudku vyjadrila podaním došlým súdu dňa 13.2.2013 v ktorom vysvetľovala technický postup pri vykonávaní merania. Uviedla že nie je pravdou, že meranie v k.ú. Zavar nie je možné uskutočniť s vyššou presnosťou ako 30 cm; znalkyňa pri meraní vychádzala už z existujúcich meraní, na základe ktorých boli vykonané zápisy v katastri nehnuteľností, pričom takéto merania majú nadradenosť nad analógovou mapou (papierovou) - argument že nemohla určiť hranicu pozemku s presnosťou 8 cm je preto zavádzajúci. Podľa znalkyne z kópie z katastrálnej mapy a je zrejmé, že lomový bod č.18 neexistuje. Na záver poukázala na skutočnosť že geometrický plán č. 182/2001 vyhotovený firmou Ing. Sadloň - Geodet je rozporný, bol účelový, a kresba unimobuniiek bola posunutá do parcely XXX/X.

Uznesením č. 24C/82/2001-341 zo dňa 5.3.2013 bol do konania ustanovený znalec Ing. Štefan Špaček ktorého úlohou bolo vypracovať znalecký posudok vo veci priebehu hraníc pozemkov, polohy stavieb resp. unimobuniiek na nich stojacich, ohľadom zamerania polohy a postavenia stavieb, príp. zistenia vlastníckych vzťahov na parc.č. XX/9 (pôvodne parc.č. XX/2) nachádzajúca sa v k.ú. Zavar, zapísaná na Katastrálnom úrade v Trnave, Správa katastra Trnava na LV č. XXX - zast. plochy o výmere XXX mX a susedných parciel č. XXX/X a XXX/X nachádzajúcich sa v k.ú. Zavar, zapísané na Katastrálnom úrade v Trnave, Správa katastra Trnava na LV č. XXX o výmere XXX mX a XXX m2 s dôrazom na zodpovedanie otázky, či stavby z parc.č. XXX/X a XXX/X zasahujú do parc.č. XX/X (pôvodne parc.č. XX/X), a či pôvodný tehlový múrik stál na parc.č. XX/X (pôvodne parc.č. XX/X) alebo na parc.č. XXX/X a XXX/X, zamerania hranice pozemkov parc.č. XX/X a parc.č. XXX/X v prednej časti od ulice, zamerania osadenia plota medzi parc.č. XX/X a parc.č. XXX/X v prednej časti, určenia či odporcovia zasahujú umiestnením unimobuniiek do vlastníctva navrhovateľov, vyjadrenia sa k výsledkom znaleckého dokazovania - k znaleckému posudku č. 2/09 vypracovaného Ing. Romanom Wágnerom a k výsledkom znaleckého dokazovania - k znaleckému posudku č. 4/2011 vypracovaného Ing. Annou Šobichovou.

Odporca v 1. rade zaplatil preddavok na znalecké dokazovanie dňa 22.3.2013 vo výške 200,00 €.

Odporca v 2. rade zaplatil preddavok na znalecké dokazovanie dňa 22.3.2013 vo výške 200,00 €.

Znalec Ing. Štefan Špaček podal znalecký posudok č. 11/2013 vypracovaný dňa 10.6.2013. Uviedol že požiadal o poskytnutie podkladov Správu katastra Trnava (vektorové podklady - vektorovú katastrálnu mapu), preštudoval geometrické plány, vytyčovacie výkresy a pod., preveril vlastnícke vzťahy k pozemkom a porovnal číselné údaje o výmerách s vektorovými údajmi, skúmal aj susedné pozemky. Vykonal potrebné geodetické práce, založenie bodového poľa (PBPP), zameranie skutočného stavu. Podkladovou mapou je katastrálna mapa zo Správy katastra Trnava, ktorú skenovalo skenovacie pracovisko Geodetického a kartografického ústavu spolu s vykonanou transformáciou do súradnicového systému S-JTSK. Po vykonanom geodetickom zameraní pozemkov znalec údaje spracoval, vykonal analýzu vzhľadom na právny stav evidovaný v katastrálnom operáte a zistil, že unimobunka postavená na pozemku parc.č. XXX/XX (postavené sú tri vedľa seba) nezasahuje do pozemku navrhovateľov pozemok parc.č. XX/X. Pri analýze skutočného stavu porovnaním s právnym stavom zistil znalec ďalej že hranica medzi pozemkami parc.č. XXX/X,X,XX na jednej strane a parc.č. XX/X a XX/X je priamka v právnom stave, a v skutočnosti čiastočne reprezentuje starý tehlový múr (polohu múru zameran v bodoch číslo 21, 22, 23 meračského záznamu, a merané údaje potvrdili túto skutočnosť). Vzdialenosť medzi rodinným domom navrhovateľov a unimobunkou odporcov v prednej časti je 0,31 m. Strecha rodinného domu navrhovateľov (pozemok parc.č. XX/X) svojim odkvapom presahuje vlastnícku hranicu a zasahuje do pozemku odporcu a to v rozsahu 0,18 m po celej šírke domu. Strecha prekrýva aj časť nad unimobunkou. K znaleckému posudku číslo 2/09 Ing. Romana Wágnera uviedol že znalec urobil jednoznačný záver, ale v posudku ho nedostatočne dokumentuje - merania vykonal z novo určeného bodového poľa (bodov číslo 5001 5002), pričom z bodu 5001 nemohol zamerať body na hranici medzi pozemkami parc.č. XXX/XX a XX/X, a musel si vyhotoviť ešte ďalší pomocný meračský bod, čo sa však v posudku neuvádza; mierka zobrazenia situácie je nevhodná a nečitateľná. K znaleckému posudku číslo 4/2011 Ing. Anny Šobichovej uviedol že z jej znaleckého posudku sa nedá zistiť ako sa dostala

k súradniciam vo vnútornej časti pozemku odporcov (nie je tam založené bodové pole), umiestnenie pozemku resp. unimobuniiek nezodpovedá právnomu ani skutočnému stavu, nie je zistiteľné ako mohla znalkyňa zamerať a zakresliť jednu bunku odklonenú od ostatných dvoch, pretože všetky sú osadené vedľa seba, pričom odklonenie je také, že pri spracovaní došla k záveru, že jedna z unimobuniiek zasahuje do pozemku navrhovateľov. Ani jeden bod v kritickom mieste nie je dokumentovaný ako bol získaný, z ktorého bodu sa meralo a z ktorého sa vychádzalo; v dvorovej časti odporcov nie je vykonané žiadne meranie.

Záver posudku je, že na základe znaleckého dokazovania, vykonaných geodetických meraní, analýzy právneho a skutočného stavu dospel znalec k záveru, že stavba unimobuniiek (pozemok parc.č. XXX/XX) nezasahuje do pozemku navrhovateľov parc.č. XX/X - rodinný dom.

Uznesením č. 24C/82/2001-391 zo dňa 11.7.2013 súd priznal znalcovi Ing. Štefanovi Špačkovi odmenu za podanie znaleckého posudku vo výške 638,19 €.

K znaleckému posudku sa vyjadrili odporcovia -prostredníctvom svojho právneho zástupcu- podaním došlým súdu dňa 18.7.2013 v ktorom uviedli že so znaleckým posudkom súhlasia (závery znaleckého posudku potvrdzujú ich obranu), závery znalca považujú za dostatočne vyargumentované, znalec svoj znalecký posudok jasne odôvodnil, určil že stavba unimobuniiek nezasahuje do pozemku navrhovateľov; ako kontrolný znalec aj zaujal a vysvetlil nedostatky predchádzajúcich znaleckých dokazovaní (Ing. Roman Wágner a Ing. Anna Šobichová).

K znaleckému posudku sa vyjadrili navrhovatelia -prostredníctvom svojho právneho zástupcu- podaním došlým súdu dňa 31.7.2013 v ktorom uviedli, že so znaleckým posudkom znalca Ing. Štefana Špačka nesúhlasia. Podrobne sa venujú procesu zamerania, ohliadky na mieste samom znalcom, prítomnosti / neprítomnosti účastníkov, a iných formálnych nedostatkov, na základe čoho závery znaleckého posudku spochybňujú. Znaleckému posudku tiež vytýkajú vady odborného charakteru (napr. nepresné zakreslenie stavby rodinného domu, mierky na mapových prílohách, nesprávne zameranie rodinného domu navrhovateľov, chybu kótovania a pod.), ktoré však relevantným spôsobom neodôvodnili (ani jeden z navrhovateľov, ani ich právny zástupca nemajú zodpovedajúce geodetické vzdelanie), preto ich súd nemal dôvod brať do úvahy (naviac znalec svoje závery odborne a vyčerpávajúco odôvodnil na následnom osobnom výsluchu).

Návrhom na nariadenie predbežného opatrenia došlým dňa 19.3.2014, opraveným a doplneným podaním došlým súdu dňa 14.4.2014, sa navrhovatelia domáhali vydania rozhodnutia ktorým by súd uložil odporcovi v 2. rade aby sa dočasne zdržal konania smerujúceho k odstráneniu nehnuteľnosti - stavba, predajňa potravín, súp.č. 682, postavená na pozemku, parcela registra „C“, parc.č. XXX/XX, zastavané plochy a nádvoría o výmere 35 m², nachádzajúca sa v k.ú. a Obec Zavar, okres Trnava, zapísaná na LV č. XXX vedený Okresným úradom Trnava, katastrálny odbor, a to až do dňa vykonania obhliadky na mieste samom v súdnom konaní vedenom na Okresnom súde Trnava sp.zn. 24C/82/2001, alebo alternatívne do právoplatného skončenia súdneho konania vedeného na Okresnom súde Trnava pod sp.zn. 24C/82/2001.

Uznesením č. 24C/82/2001-460 zo dňa 29.4.2014, v spojení s Uznesením Krajského súdu v Trnave č. 23Co/322/2014-484 zo dňa 30.6.2014 súd návrh navrhovateľov na nariadenie predbežného opatrenia zamietol.

Na pojednávaní konanom dňa 12.2.2014 bol vypočutý znalec Štefan Špaček ktorý uviedol že predmetná unimobunka je umiestnená celá na parcele odporcov (č. XXX/56) a nezasahuje do parcely navrhovateľov (č. XX/X), a to ani len čiastočne (žiadnou jej časťou). Merania robil tak, že z katastra si vyžiadal katastrálnu mapu v analógovej forme (t.j. čiary boli nakreslené perom), následne si vyžiadal katastrálnu mapu z ústredného archívu geodézie a kartografie v Bratislave kde sa nachádza originál katastrálnej mapy, pričom táto bola transformovaná do digitálnej formy. Pri vypracovaní znaleckého posudku vzal do úvahy hranice pozemkov a cesty ktorá prechádza okolo týchto pozemkov, na základe čoho dospel k súradniciam a lomovým bodom, ktoré použil pre vypracovanie znaleckého posudku; uvedené hranice skontroloval aj podľa výmery jednotlivých pozemkov, ktorá bola zachovaná pri oboch pozemkoch. Poukázal na skutočnosť, že v obci bol robený ROEP, avšak jeho výsledky nie sú použiteľné pre vytyčovanie súradníc, lomových bodov a hraníc pozemkov.

K námietkam navrhovateľov znalec uviedol že pri meraniach nepotrebuje účasť účastníkov ani žiadnej osoby, potrebuje len sprístupniť nehnuteľnosť, čo sa týka postupu a procesu merania tento je výlučne na

znalcovi, pri súčasnom stave techniky nie je potrebná účasť žiadneho pomocníka. Pripomienka ohľadom existencie preluky zadnej časti parciel je pre znalecké posudzovanie úplne nepodstatná.

Na otázky sudcu znalec uviedol že zo znaleckého posudku Ing. Wágnera nie je zrejmé, kde meral lomové body a ako dospel k znaleckému záveru, takisto zo znaleckého posudku Ing. Šobichovej nie je zrejmé aké merania boli vykonané, a na základe akých meraní dospela k znaleckému záveru; v oboch uvedených znaleckých posudkoch je postavenie unimobuniiek zakreslené inak, ako je v skutočnosti v teréne. V prednej časti medzi pozemkami žiaden múr ani jeho zostatky znalec nezaznamenal - aj ak by múr alebo základ múru sa na mieste nachádzali, nemôže tvoriť hranicu pozemku. Uviedol ďalej že ním zakreslená hranica medzi pozemkami (čierna čiara - právny stav) je priamka, pričom právny stav čiastočne reprezentuje starý ohradný tehlový múr (tento sa zachoval iba čiastočne) v zadnej časti pozemku, zamerané časti sa presne zhodujú s právnym stavom hranice pozemku; uvedený múr sa nachádza na pozemku navrhovateľov, hranica múru sa nachádza presne na hranici pozemkov. Na záver znalec uviedol že merania robil na pozemku navrhovateľov aj na pozemku odporcov.

Vo veci sa konala dňa 30.9.2014 ohliadka na ulici Hlavná 51 a 53 v Zavare, pri ktorej bolo zistené že pred domom č. XX (odporcovia) sa nachádzajú predsunuté približne 4 metre tri unimobunky postavené na betónovej platni. Na hranici pozemkov v predzáhradkách pri unimobunkách bola odkopaná časť zeminu, pod betónovou platňou na ktorej sú postavené unimobunky je vidno pozostatky tehlového múru, približne na dĺžke 2 metre a šírke 3 až 10 cm (podľa navrhovateľov sa jedná o pozostatky starého múra, ktorý oddeľoval pozemky - keďže na základe pôvodného múrika sú postavené unimobunky vyplýva z toho, že sú postavené na pozemku navrhovateľov, podľa odporcov žiaden múr medzi pozemkami nestál - pozostatky tehlových základov sú pozostatkami stavby letnej kuchyne ktorá stála medzi pozemkami). Z pozemku navrhovateľov je vidno pozostatky tehlového múru približne 1,70 m vysokého, dlhého približne 60 metrov (po koniec pozemku navrhovateľov), pričom tehlový múr pri dome navrhovateľov je situovaný tak, že zasahuje akoby do „vnútrajšku“ domu približne v časti 40 cm, tzn. viditeľne nie je pokračovaním línie múru v prednej časti domu (v predzáhradke), takáto línia viditeľne neexistuje (podľa navrhovateľov je to spôsobené tým, že dom je „vychýlený“); základy múrika (ktorých časť je odkrytá aj z dvora navrhovateľov) sa zdajú byť rovnaké ako základy, ktoré boli odkryté pred domom v predzáhradke. Pri ohliadke z nehnuteľnosti odporcov po celej dĺžke domu navrhovateľov nie sú badateľné, nie sú vidieť, základy žiadneho múra, dom navrhovateľov je postavený na podeste, tehlová štruktúra múra nie je viditeľná. Z predloženej fotografie odporcov je zreteľné, že na pozemku, na mieste kde stoja unimobunky, stála stavba letnej kuchyne. Zo strany pozemku odporcov je viditeľný tehlový múr vo výške približne 1,8 m, ktorý pokračuje po koniec pozemku, a pozemky navrhovateľov a odporcov oddeľuje, pri dome navrhovateľov od záhrady múr končí, a nie je viditeľné žiadne jeho pokračovanie cez, alebo vedľa alebo popod dom. Ohliadka pokračovala v pivnici na pozemku odporcov, ktorá má byť postavená pod bývalou letnou kuchyňou - zo stavebného riešenia pivnice, nie je vôbec zrejmý priebeh základov múrika.

Navrhovatelia sa vo veci vyjadrili -prostredníctvom svojho právneho zástupcu- ďalším podaním došlým súdu dňa 26.11.2014 v ktorom uviedli že N. F., ako právna predchodkyňa navrhovateľov, nadobudla vlastnícke právo k parcele navrhovateľov na základe kúpno-odpredajnej zmluvy zo dňa 10.3.1939, ktorej predmetom bol prevod vlastníckeho práva ku nehnuteľnostiam označeným ako dvor a hospodárske stavisko, zapísané v PK vedenej pre k.ú. Zavar, vložka č. XXX - z uvedených nehnuteľností sa následne odčlenila časť evidovaná v súčasnosti ako parcela navrhovateľov. Predávané nehnuteľnosti boli oddelené od susediacich pozemkov (v súčasnosti parcela odporcu v 2. rade) tehlovým múrom, ktorého šírka bola 50 cm a ktorého základ v zemi mal šírku 70 cm - tehlový múr bol postavený v 19. storočí C. L., právnym predchodcom N. F., a zachoval sa do súčasnosti; v Obci Zavar bola zaužívaná obyčaj, podľa ktorej si vlastník oplotil / ohradil svoje pozemky plotom postaveným zo severnej strany (o čom svedčí aj potvrdenie Obce Zavar zo dňa 2.3.2011, a výmer zo dňa 22.9.1947 č. XXXXX). Právni predchodcovia účastníkov rešpektovali pôvodný tehlový múr oddeľujúci parcelu navrhovateľov od parciel odporcu v 2. rade ako prirodzenú hranicu medzi nimi, medzi právnymi predchodcami účastníkov v minulosti nevznikol a nebol ani vedený žiaden spor o určenie hranice medzi ich susediacimi pozemkami - pôvodný tehlový múr oddeľujúci parcely účastníkov teda existoval už v roku 1941, pričom vytváral hranicu medzi nimi v prírode, ktorá sa od vzniku múru nemenila, a ktorú vlastníci pozemkov rešpektovali. Existenciu pôvodného tehlového múru preukazujú aj fotografie z päťdesiatych rokov 20. storočia, na ktorej je zachytený otec navrhovateľov, z ktorej vyplýva existencia múru v čase pred nadobudnutím vlastníckych práv k parcelám odporcu v 2. rade manželmi L. (jeho právnymi predchodcami) - uvedená skutočnosť vylučuje možnosť výstavby akejkoľvek časti múru odporcami. Poukázali na skutočnosť že svedok Danko, a znalci Wágner a Šobichová sa zhodli v tom, že hranica medzi pozemkami

účastníkov je priamka ktorá nie je lomená - na základe uvedeného je podľa navrhovateľov (ich laických názorov) potrebné dospieť k zisteniu, že sporné unimobunky odporcov, resp. ich časť zasahuje na parcelu navrhovateľov, nakoľko prekračuje priamku vytvárajúcu hranicu medzi susediacimi pozemkami účastníkov. V ďalšom navrhovatelia opätovne rozsiahlo hodnotia a spochybňujú znalecké posudky znalcov Wágnera a hlavne Špačka (ktoré vyznievajú v ich neprospech). Uviedli ďalej že právni predchodcovia navrhovateľov nadobudli vlastnícke právo k parcele č. XX, ktorej hranica bola zo severnej strany daná a tvorená pôvodným tehlovým múrom, túto hranicu rešpektovali a takto vymedzenú parcelu považovali za svoju, a nakladali s ňou ako s vlastnou - bez ohľadu na skutočnú hranicu parcely č. XX právni predchodcovia navrhovateľov boli dobromyseľní v tom že im parcela č. XX v medziach daných pôvodným tehlovým múrom patrí, pričom toto svoje vlastnícke právo odvodzovali od kúpno-odpredajnej zmluvy zo dňa 10.3.1939; parcela č. XX bola spôsobilým predmetom vydržania, právni predchodcovia navrhovateľov boli dobromyseľní v tom, že im v medziach daných pôvodným tehlovým múrom patrí, jej držba bola nerušená a nebola namietaná až do momentu neoprávneného zásahu odporcov uskutočneného prostredníctvom umiestnenia unimobuniiek na časti parcely navrhovateľov. Podľa navrhovateľov ich právni predchodcovia nadobudli vlastnícke právo k parcele č. XX ktorej hranica zo severnej strany bola daná pôvodným tehlovým múrom najneskôr dňa 1.1.1961, a teda aj k jej časti ktorá je v súčasnosti evidovaná ako parcela navrhovateľov. K vyjadreniu priložili navrhovatelia 6 ks fotografií.

Na pojednávaní konanom dňa 1.12.2014 právny zástupca navrhovateľov uviedol že pôvodný tehlový múrik bol postavený na prelome 19. a 20. storočia, začiatkom 40. rokov 20. storočia bol v časti kde sa staval dom navrhovateľov až po cestu zbúraný z dôvodu výstavby domu, následne po postavení domu bola časť múrika (približne 3 metre) nanovo postavená, a to na mieste kde stal pôvodný múrik. Právni predchodcovia vo vlastníctve odporcov, manželia L., kúpili nehnuteľnosť ktorú t.č. vlastní odporcovia v čase, keď opätovne múrik bol postavený, a počas doby keď vlastnili nehnuteľnosť, neprišlo medzi nimi a právnymi predchodcami navrhovateľov k žiadnemu sporu ani nezrovnalostiam ohľadom vlastníctva k múriku. Poukázal na skutočnosť že v znaleckom posudku Ing. Špačka nebola vyriešená otázka na ktorom pozemku sa nachádzajú základy tehlového múra (či na pozemku navrhovateľov alebo odporcov), pričom podľa znaleckého posudku Ing. Šobichovej sa uvedené základy nachádzajú na pozemku navrhovateľov. Ďalej poukázal na výkaz výmer z roku 1941 v ktorom sa uvádza, že hranice medzi pozemkami sú reprezentované starým tehlovým múrom, ktorý od založenia mapy nebol menený, poukázal tiež na obyčaj v Obci Zavar, podľa ktorej vlastníci si ohradzovali pozemok stavbou oplotenia zo severnej strany, čo je prípad starého tehlového múru - z uvedeného je podľa navrhovateľov zrejmé že unimobunky presahujú pozemok odporcov a zasahujú do pozemku navrhovateľov.

Na pojednávaní konanom dňa 1.12.2014 právny zástupca odporcov uviedol že žiadny tehlový múrik v predzáhradke, o ktorom hovoria navrhovatelia neexistoval; to čo ukazovali na ohľadne navrhovatelia neboli pozostatky tehlového múrika, ale pozostatky letnej kuchyne, ktorá sa nachádza na pozemku odporcov.

Na pojednávaní konanom dňa 1.12.2014 odporca v 1. rade uviedol že vedľa letnej kuchyne nebol žiaden múrik. Odporca v 1. rade žiadny tehlový múrik nebúral - búral kuchyňu v roku 2000, a vtedy zbúral len stavbu letnej kuchyne; žiadny samostatný múrik vedľa letnej kuchyne nestál. Letná kuchynka stála na mieste približne 35 rokov.

Svedkyňa J. Q. na pojednávaní konanom dňa 28.1.2015 uviedla že pracovala v 60-tich rokoch 20. storočia na MNV, podľa jej vedomostí žiadne nezrovnalosti medzi susedmi neboli, ohľadom hraníc pozemku nevedli žiadne spory. V uvedenom čase v nehnuteľnosti, kde teraz bývajú odporcovia, bývala rodina L.. Svedkyňa si pamätá že z uličnej strany bol múrik - nevedela uviesť kade viedol, na čom pozemku bol postavený.

Na otázky právneho zástupcu navrhovateľov svedkyňa uviedla že múrik bol postavený „niekde medzi domami F. a L.“, nepamätá si aký dlhý alebo široký bol.

Svedkyňa S. F. (navrhovatelia sú jej neterou a synovcom) na pojednávaní konanom dňa 28.1.2015 uviedla že v roku 1953 stál v predzáhradke plot ktorý postavili jej svokrovci (F.), múrik bol vysoký približne 150 cm, dlhý asi 3 metre. V dobe keď nehnuteľnosť nadobudli odporcovia bol múrik zbúraný.

Na otázky právneho zástupcu navrhovateľov svedkyňa uviedla že vzťahy medzi L. a F. boli dobré, pomáhali si, kvôli pozemku sa nikdy nehádali; vlastníctvo k múriku nikdy nebolo medzi F. a L. sporné.

Na otázky právneho zástupcu odporcov svedkyňa uviedla že všetci považovali za vlastníkov múrika F., nakoľko títo múrik postavili (o čom vie iba z počutia; v roku 1953 už múrik stál).

Odporcovia sa vo veci vyjadrili -prostredníctvom svojho právneho zástupcu- podaním došlým súdu dňa 9.2.2015 v ktorom uviedli že navrhovatelia vo svojom vyjadrení zo dňa 20.11.2014 návrh dodatočne opierajú tvrdenie, v zmysle ktorého vraj časť pozemku ktorý v súčasnosti patrí odporcom, a na ktorom stoja unimobunky, mala byť vydržaná ich právnymi predchodcami, pričom uvádzajú že k vydržaniu malo dôjsť na základe tzv. priplotenia, keď ich právni predchodcovia (údajne so súhlasom právnych predchodcov odporcov) vybudovali tehlový múr v domnení, že tento mal celý stáť na ich pozemku, v skutočnosti však zasahoval i do pozemku právnych predchodcov odporcov - z toho dôvodu mali právni predchodcovia navrhovateľov po uplynutí vydržacej lehoty nadobudnúť časť susedného pozemku (t.j. pozemku odporcov) titulom vydržania. Odporcovia poukázali na skutočnosť, že svedkyne Q. a F. (ktorých výsluch navrhli navrhovatelia) sa k predmetným otázkam nevedeli vyjadriť, svedkyňa F. (teta navrhovateľov) ani nevedela, či stavba na fotografii je údajný múr, alebo (teraz už zbúraná) letná kuchyňa odporcov. Uviedli že v minulosti na hraniciach pozemkov účastníkov pravdepodobne stál nejaký múrik, ktorý pokračoval v línii domu navrhovateľov do ulice, avšak tento bol zbúraný pred niekoľkými desaťročiami - údajné základy na ktoré navrhovatelia odkazujú nemajú pôvod v uvedenom múre, ale predstavujú pozostatky teraz už zbúranej letnej kuchyne odporcov. Uviedli ďalej že ak by aj bola časť pozemku, na ktorej stoja unimobunky odporcov vydržaná ich právnymi predchodcami, neboli by vo veci aktívne legitimovaní - nehnuteľnosti zapísané na LV č. XXX pre k.ú. Zavar nadobudli totiž na základe darovacej zmluvy dňom 18.2.2002, predmetom darovacej zmluvy však nebola časť pozemku odporcov, ktorá mala byť údajne ich právnymi predchodcami vydržaná. Navrhovatelia sa preto nemohli stať vlastníckmi i tejto časti pozemku titulom darovania, a vlastnícke právo k nej nemohli nadobudnúť ani vydržaním, nakoľko v čase keď nadobudli darovacou zmluvou vlastníctvo ku svojim nehnuteľnostiam už na spornej časti pozemku stáli sporné unimobunky (nemohli preto predmetnú časť pozemku užívať, nemohli byť jej oprávnenými držiteľmi). Navrhovatelia neunesli ani dôkazné bremeno v časti žaloby ktorou sa domáhajú, aby boli odporcovia zaviazaní vybudovať tehlový múr - aby totiž mohli byť v tejto časti úspešní, museli by preukázať že boli vlastníckmi takéhoto tehlového múru, ale (keďže sa domáhajú, aby bol obnovený pôvodný stav) i to, že nimi v žalobe opísaný tehlový múr zodpovedal svojimi rozmermi a situovaním pôvodnému tehlovému múru; výsledky vykonaného dokazovania však nedávajú spoľahlivý podklad pre záver, že pôvodný múr mal skutočne také rozmery (výšku, šírku a dĺžku) aký má mať múr, ktorého postavenie navrhovatelia požadujú.

Navrhovatelia sa vo veci vyjadrili -prostredníctvom svojho právneho zástupcu- podaním došlým súdu dňa 27.2.2015 v ktorom uviedli že N. F. ako právna predchodkyňa navrhovateľov nadobudla vlastnícke právo k pôvodnej parcele navrhovateľov na základe kúpno-odpredajnej zmluvy zo dňa 10.3.1939, v ktorej sa uvádza nasledovné: „Odpredávateľ odpredá v pozemkovej knihe kat. územie Zavar číslo vložky XXX pod A.X.XX rad. číslom XX m.p.č. zapísaný Dvor a hospodárske stavisko pod B -1 v celosti.“, z čoho vyplýva nadobudnutie výlučného vlastníckeho práva k pôvodnej parcele navrhovateľov ich právnou predchodkyňou už v roku 1939. Poukázali na výkaz plôch k situačnému plánu na rozdelenie parciel čísl. kat. XX,XXX a XXX/1 zo dňa 24.04.1941 v ktorom sa uvádza nasledovné: „Medzi parcelami č.k. XX a XXX, XXX/X opravený bol zákres hranice kat. mapy podľa skutočnosti vo smyslu § 39 kat. zákona, §36 vládn. nar. č. XX a výnosu min. fin. zo dňa XX/XXX. XXXX čj. XXXXX/XX-XXX/X, keďže sa jedná o hranicu v prírode vyznačenú starým múrom, ktorý od doby založenia mapy zmenený nebol.“ - z uvedeného vyplýva existencia tehlového múru oddeľujúceho pôvodnú parcelu navrhovateľov od pôvodnej parcely odporcu v 2. rade už v roku 1941, pričom pôvodný tehlový múr vytváral hranicu medzi nimi v prírode, ktorá sa od vzniku múru nemenila a ktorú vlastníci pozemkov rešpektovali. V časti B vlastníctvo pozemnoknižnej vložky č. 969 sa uvádza pod poradovým číslom 1 a 2 nasledovný zápis: „Podľa kúpnopredajnej smluvy danej v Zavari dňa 22. mája 1941, zapisuje sa nehnuteľnosť pare. čísl. XXX/X vpísaná sem z verejného priestoru parc. čísl. XXX/X a vkladá sa na ňu vlastnícke právo manželom: a) L. L. polovicou, b) L. L. r. B. polovicou.“ - z uvedeného vyplýva nadobudnutie bezpodielového spoluvlastníctva k pôvodnej parcele odporcu v 2. rade jeho právnymi predchodcami (manželia L.) až v roku 1941. Z uvedených listinných dôkazov podľa navrhovateľov vyplýva že: a) právny titul nadobudnutia vlastníckeho práva právnej predchodkyne navrhovateľov k pôvodnej parcele navrhovateľov je kúpna zmluva zo dňa 10.3.1939, b) pôvodná parcela navrhovateľov bola ku dňu 24.4.1941 oddelená od parcely č. XXX/X pôvodným tehlovým múrom, c) ku dňu 24.4.1941 susedila pôvodná parcela navrhovateľov s parcelou č. XXX/X predstavujúcou verejné priestranstvo ktoré slúžilo ako cesta, resp. hradská a námestie, d) z parcely č. XXX/X predstavujúcou verejné priestranstvo sa odčlenila pôvodná parcela odporcu v 2. rade najskôr ku dňu 22.5.1941, e) právni predchodcovia odporcu v 2. rade (manželia L.) nadobudli vlastnícke právo k pôvodnej parcele odporcu v 2. rade až na základe kúpnej zmluvy zo dňa 22.5.1941. Z uvedeného je potom zrejme že právna predchodkyňa navrhovateľov nadobudla

vlastnícke právo k pôvodnej parcele navrhovateľov v čase kedy a) pôvodná parcela navrhovateľov bola ohraničená zo severnej strany pôvodným tehlovým múrom, b) pôvodná parcela navrhovateľov susedila na severnej strane s verejným priestranstvom, c) do dňa 22.5.1941 manželia L. neboli susedmi právnej predchodkyne navrhovateľov so severnej strany, nakoľko nemali žiadne vlastnícke práva k pôvodnej parcele odporcu v 2. rade, d) manželia L. sa nemohli stať a nestali vlastníckmi, ani spoluvlastníkmi pôvodného tehlového múru oddelujúceho pozemky účastníkov konania, nakoľko v čase nadobudnutia ich spoluvlastníckeho práva ku pôvodnej parcele odporcu v 2. rade pôvodný tehlový múr už bol postavený a stál na pôvodnej parcele navrhovateľov, e) letná kuchynka a pivnica odporcu v 2. rade mohli susediť výlučne s pôvodným tehlovým múrom postaveným na pôvodnom pozemku navrhovateľov, na základe čoho letná kuchynka, ani pivnica odporcu v 2. rade nemohli a nevytvárali prirodzenú hranicu medzi pozemkami účastníkov konania, ani ich právnych predchodcov. Relevantné skutočnosti je možné zobrazíť na časovej osy nasledovne: kúpna zmluva právnej predchodkyne navrhovateľov - 10.3.1939, pôvodná parcela navrhovateľov oddelená od parcely č. XXX/X predstavujúcej verejnú priestranstvo pôvodným tehlovým múrom tvoriacim hranicu v prírode na mieste samom - 24.4.1941, vyčlenenie pôvodnej parcely odporcu v 2. rade z parcely č. XXX/X predstavujúcej verejnú priestranstvo - 22.05.1941, zápis kúpnej zmluvy právnych predchodcov odporcu v 2. rade - 14.10.1941.

K vyjadreniu priložili navrhovatelia výpis z PKV XXX pre k.ú. Zavar, výkaz plôch k situačnému plánu na rozdelenie parciel čís. kat. XX, XXX a XXX/X zo dňa 24.4.1941,

Odporcovia sa vo veci vyjadrili -prostredníctvom svojho právneho zástupcu- podaním došlým súdu dňa 25.3.2015 v ktorom uviedli že vychádzajúc zo záverov odvolacieho súdu uvedených v rozsudku zo dňa 30.11.2010 je zásadnou otázkou to, kde presne sa nachádzal plot (múrik) medzi parc.č. XX/X, XX/X a parc.č. XXX/X a XXX/X, ktorý mal byť určujúci pre reálnu hranicu medzi parcelami, pričom za účelom zodpovedania tejto otázky odvolací súd požadoval doplnenie dokazovania najmä a) kedy, kde a kto postavil predmetný plot a aký bol jeho stavebnotechnický stav (šírka, výška, presné umiestnenie v teréne), b) či hranica medzi pozemkami viedla stredom plota, alebo viedla po okraji plota zo strany odporcov alebo viedla po okraji plota zo strany navrhovateľov, c) či vôbec a ak áno v akej výmere zasahuje stavba odporcov do ich vlastníctva navrhovateľov; dôkazné bremeno zaťažuje pritom navrhovateľov, ktorí musia preukázať nimi tvrdý skutkový stav, a pokiaľ neunesú dôkazné bremeno, tak žaloba nebola podaná dôvodne. K časti návrhu v ktorej sa navrhovatelia domáhajú vypratania časti nehnuteľnosti (časti pozemku parc.č. XX/X) odporcovia uviedli že je zrejmé, že predpokladom úspechu je (okrem iného) preukázanie vlastníckeho práva k predmetu žaloby. Nakoľko výsledkami kontrolného znaleckého dokazovania bolo preukázané, že unimobunka odporcov nezasahuje do pozemku navrhovateľov, títo pozmenili svoju argumentáciu a tvrdia, že unimobunka síce stojí na pozemku, ktorý je v katastri nehnuteľností evidovaný ako vlastníctvo odporcov, avšak predmetnú časť pozemku vraj nadobudli ich právni predchodcovia do svojho vlastníctva titulom vydržania - v takom prípade však už nie je daná aktívna legitimácia navrhovateľov, nakoľko títo (ak by ich tvrdenia o údajnom vydržaní časti pozemku ich právny predchodcami boli preukázané) sa nestali a nemohli stať vlastníckmi spornej časti pozemku (táto by bola vlastníctvom ich právnych predchodcov ktorí by ju vydržali), a ako nevlastníci sa teda nemôžu žalobou domáhať vypratania toho, čoho nevlastnia; navrhovatelia by v takom prípade (ak by ich právni predchodcovia nadobudli vlastnícke právo k časti pozemku odporcov na základe vydržania) nenadobudli vlastnícke právo k uvedenej časti pozemku ani na základe darovacej zmluvy uzatvorenej medzi nimi a ich právny predchodcami dňa 18.2.2002, (keďže predmetom tejto zmluvy nebola spomínaná časť pozemku), a vlastnícke právo k tejto pozemku nemohli nadobudnúť ani vydržaním, nakoľko v roku 2002 už na spomínanej časti pozemku stáli unimobunky, a z uvedeného dôvodu nemohli navrhovatelia túto časť pozemku užívať. Z uvedeného teda vyplýva, že súd by musel návrh navrhovateľov v časti vypratania zamietnuť i v prípade, ak by navrhovatelia svoje tvrdenia o tom že spornú časť pozemku nadobudli ich právni predchodcovia vydržaním, a to z dôvodu nedostatku aktívnej legitimácie. Podľa odporcov však navrhovatelia neunesli dôkazné bremeno ani v časti týkajúcej sa ich tvrdení, ktorými odôvodňujú nadobudnutie ich vlastníckeho práva k spornej časti pozemku vydržaním, nakoľko pôvodný žalobca v 1. rade I. F. F. uvádzal, že po výstavbe ich rodinného domu v roku 1951 (t. j. po tom čo jeho rodičia predtým časť pôvodného starého múru zbúrali - v roku 1947) postavili jeho rodičia vraj na hranici pôvodného starého múrika pred domom nový múrik (ktorý je predmetom sporu). Pokiaľ teda navrhovatelia tvrdia že ich právni predchodcovia v roku 1951 postavili v predmetnej časti múr práve na mieste kde stál pôvodný múr, musia toto tvrdenie preukázať, čo však nespravili, a na preukázanie svojho tvrdenia ani neponúkli žiadne dôkazy. Poukázali na vykonanú ohliadku na mieste samom pri ktorom bolo súdom zistené, že hranica múru ktorá je viditeľná v časti od dvora, a hranica múru ktorá je viditeľná v časti od predzáhradky, nemôže byť v jednej línii, nakoľko zakrivenie domu resp. jeho posunutie

nie je v takom rozsahu, aby múr mohol pokračovať od záhrady (zadná časť domu navrhovateľov) do predzáhradky (predná časť domu navrhovateľov); z ohľadky tak vyplynulo že pozostatky základov pod unimobunkami nie sú v jednej línii s pôvodným múrom, čo spochybňuje tvrdenie navrhovateľov o tom, že viditeľné základy nachádzajúce sa pod unimobunkami sú pozostatkami tehlového múru. Pokiaľ teda ide o časť návrhu ktorou sa navrhovatelia domáhajú uloženia povinnosti odporcom postaviť tehlový múr, nakoľko navrhovatelia neunesli dôkazné bremeno na preukázanie skutočnosti že daný múr (ktorý mal byť postavený niekedy v roku 1951) vôbec existoval, vrátane jeho stavebnotechnického stavu a umiestnenia v teréne, rovnako navrhovatelia nepreukázali ani právny titul na základe ktorého by nimi tvrdené vlastnícke právo k múru malo na nich prejsť (napr. vybudovaním, kúpnu zmluvou, dedičským rozhodnutím, vydržaním atď.).

Odporca v 1. rade na pojednávaní konanom dňa 20.5.2015 na otázky právneho zástupcu navrhovateľov uviedol že vlastníkom predmetných pozemkov sa stali niekedy v roku 1995 až 1998, predchádzajúcimi vlastníkmi bola rodina L.. S právnym predchodcom navrhovateľov pánom F. si vychádzal dobre, pán F. nikdy nenaznačil že by mal problémy s nejakým múrikom, dokonca ani pri stavebnom povolení nenamietal osadenie unimobuniiek, nikdy sa ne bavili o žiadnom múriku. Uviedol že žiadny múrik na predmetnom pozemku neexistoval - jednalo sa o stenu letnej kuchyne ktorú povolili rodine L. postaviť právní predchodcovia navrhovateľov; odporcovia búrali letnú kuchyňu, a nie múrik. Keď sa nasťahovali na pozemok odporcovia, bola tam letná kuchyňa už postavená. Unimobunky boli osadené po tom, čo bolo vykonané geometrické zameranie na základe ktorého bolo vydané stavebné povolenie - následne bolo vykonané ďalšie geometrické zameranie, na základe ktorého bolo potom vydané kolaudačné rozhodnutie.

Odporca v 2. rade na pojednávaní konanom dňa 20.5.2015 na otázky právneho zástupcu navrhovateľov uviedol že predchádzajúcimi vlastníkmi sporných pozemkov boli rodičia odporcu v 2. rade, pred nimi vlastnili nehnuteľnosť L.; nevie o tom, že by bol spor ohľadom stavby oddeľujúcej pozemky účastníkov, resp. ich právnych predchodcov. Odporca v 2. rade sa podieľal na búraní stavby letnej kuchyne, nevie kto ju postavil, ale jednalo sa s určitosťou o letnú kuchyňu, nakoľko tehly boli previazané v rohoch - keby to bol múrik by to tak nebolo.

Svedok F. F. na pojednávaní konanom dňa 20.5.2015 na otázky právneho zástupcu navrhovateľov uviedol že pozemok kde býval svedok bol ohraničený múrom ktorý je tam doposiaľ; pri stavbe domu bola zbúraná časť tohto múra v prednej časti pozemku, po dostavbe domu postavil jeho otec v prednej časti od ulice múr (v roku 1951), múr bol postavený z dôvodu, že pred domom mala byť predzáhradka a mala byť oddelená od ulice. Múrik bol štandardne postavený, mal hrúbku približne 20 cm, vysoký bol 1,80 až 1,90 m, dlhý dva až tri metre. Niekedy v roku 1963 až 1964 manželka L. stavali letnú kuchyňu, pričom múr ktorý v tom čase tam stál bol využitý ako jedna zo stien letnej kuchyne, ku ktorej boli potom pristavené ďalšie steny; pri stavbe letnej kuchyne nebol pristavený k pôvodnému múru žiadny múr ktorý by bol súčasťou letnej kuchyne, boli k nemu dostavené iba steny. Svedok nevie o tom, že by jeho matka predala alebo previedla pri stavbe letnej kuchyne na manželov L. múrik - „nejako sa dohodli“ pretože mali dobré vzťahy, jeho matka nikdy nemala výhrady voči stavbe letnej kuchyne, „povedala L.ovi aby si to spravil“, nakoľko jej pán Mužík veľmi pomáhal.

Navrhovatelia sa vo veci vyjadrili -prostredníctvom svojho právneho zástupcu- ďalším podaním došlým súdu dňa 20.5.2015 v ktorom uviedli že právní predchodcovia navrhovateľov ohradil pôvodnú parcelu navrhovateľov tehlovým múrom, ktorého základ v zemi má šírku 70 cm a nad zemským povrchom šírku 50 cm, z dôvodu že v Obci Zavar platila obyčaj podľa ktorej si vlastníkom pozemku ohradil svoj pozemok zo severnej strany; tehlový múr tvoril prirodzenú hranicu medzi pôvodnou parcelou navrhovateľov a susediacou nehnuteľnosťou (pozemkom parc.č. XXX/X, ktorej vlastníkom bola Obec Zavar), čo je zrejme z výkazu plôch v ktorom sa uvádza, že hranica medzi pôvodnou parcelou navrhovateľov a obecnou parcelou je v prírode na mieste samom vytvorená starým tehlovým múrom, ktorý od doby založenia mapy zmenený nebol. Poukázali na skutočnosť že aj stavebným úradom Obce Zavar sú navrhovatelia označení a považovaní za spoluvlastníkov tehlového múra ktorý oddeľuje pôvodnú parcelu navrhovateľov od pôvodnej parcely odporcu v 2. rade. V ďalšom sa opätovne venujú hodnoteniu jednotlivých znaleckých posudkov vypracovaných v priebehu konania, podľa ich interpretácie znalecké posudky vyznievajú v prospech navrhovateľov; znalecký posudok Ing. Špačka (ktorý vyznieva v neprospech navrhovateľov) spochybňujú už viackrát uvedenými a opakujúcimi sa tvrdeniami (merania v nesprávnom systéme, neuvedenie relevantných skutočností potrebných pre posúdenie a rozhodnutie veci, nesprávne odmerané vzdialenosti, nesprávne určenie hranice medzi pozemkami, a pod.). Na záver navrhovatelia uviedli že vo veci uniesli bremeno tvrdenia aj dôkazné

bremeno a preukázali a) vlastnícke právo k pozemku parc.č. XX/X, b) existenciu tehlového múru oddeľujúceho najskôr pôvodnú parcelu navrhovateľov od obecného pozemku, a následne (po rozdelení obecného pozemku) oddeľujúceho pôvodnú parcelu navrhovateľov od pôvodnej parcely odporcu v 2. rade, c) rešpektovanie tehlového múru ako prirodzenej hranice medzi pôvodnou parcelou navrhovateľov a obecným pozemkom, resp. po jeho rozdelení aj pôvodnou parcelou odporcu v 2. rade takmer 50 rokov vtedajšími vlastníkmi týchto pozemkov, d) rešpektovanie múrika ako prirodzenej hranice medzi pôvodnou parcelou navrhovateľov a pôvodnou parcelou odporcu v 2. rade až do roku 2000 (teda takmer 50 rokov) účastníkmi konania, e) umiestnenie unimobuniiek odporcov za hranicou pozemku parc.č. XX/X ktorej spoluvlastníkmi sú navrhovatelia f) nepresvedčivosť znaleckého posudku Ing. Špačka, g) výstavbu múrika právnymi predchodcami navrhovateľov a nadobudnutie vlastníckeho práva k nemu, h) stavebnotechnické vlastnosti múrika, i) zbúranie múrika odporcami.
K vyjadreniu priložili navrhovatelia kópiu z katastrálnej mapy pre Obec Zavar.

Odporcovia sa vo veci vyjadrili -prostredníctvom svojho právneho zástupcu- ďalším podaním došlým súdu dňa 26.5.2015 v ktorom uviedli že svedok F. F. vo svojej výpovedi uviedol, že niekedy v rokoch 1963 až 1964 manželia L. (právni predchodcovia odporcov) použili, so súhlasom právnych predchodcov navrhovateľov, predmetný múr ako jednu zo stien letnej kuchyne ktorú vybudovali - „zabudovaním“ múru do novovznikajúcej stavby došlo k nadobudnutiu vlastníckeho práva právnych predchodcov odporcov k múru a to tzv. spracovaním veci podľa vtedy platných ustanovení § 125 a nasl. zák.č. 141/1950 Zb.; takýmto spôsobom potom právni predchodcovia navrhovateľov vlastnícke právo k uvedenému múru ex lege stratili, a to v prospech právnych predchodcov odporcov (manželvia L.), ako vlastníkov letnej kuchyne, ktorej súčasťou sa zabudovaním predmetný múr stal, a odporcovia ako právni nástupcovia manželov L. a vlastníci letnej kuchyne preto mali právo tento objekt zbúrať.

Právny zástupca navrhovateľov pred pojednávaním konaným dňa 12.8.2015 uviedol že vzhľadom ku skutočnosti, že unimobunky, ktorých vypratanie bolo predmetom návrhu, boli odstránené, berie v tejto časti návrh späť; uplatňuje aj za túto časť konania náhradu trov, nakoľko návrh bol podaný dôvodne. Právny zástupca odporcov uviedol že nesúhlasí so späťvzatím návrhu v časti odstránenia unimobuniiek z nehnuteľnosti navrhovateľov, nakoľko v tejto časti bola žaloba od počiatku nedôvodná a k späťvzatiu návrhu dochádza až v závere konania. Ak by však súd napriek nesúhlasu späťvzatie návrhu pripustil a konanie v tejto časti zastavil, domáha sa aj v tejto časti náhrady trov konania. Súd rozhodol o čiastočnom späťvzatiu návrhu v konečnom rozhodnutí vo veci.

Právny zástupca navrhovateľov na pojednávaní konanom dňa 12.8.2015 uviedol že začiatkom mája 2015 bol síce medzi pozemkami navrhovateľov a odporcov postavený múr (postavili ho odporcovia), nejedná sa však o stavbu o ktorej by boli navrhovatelia informovaní, podľa ich názoru táto stavba múru stojí na pozemku navrhovateľov - preto trvajú na návrhu v časti ktorým odporcom bude uložená povinnosť vystavať špecifikovaný múr.

Právny zástupca navrhovateľov v záverečnej reči uviedol že žaloba bola podaná dôvodne, navrhovatelia uniesli bremeno tvrdenia a dôkazné bremeno. Kúpnu zmluvou zo dňa 10.3.1939 preukázali nadobudnutie vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam (ktorých sú v súčasnosti spoluvlastníkmi navrhovatelia) ich právnou predchodkyňou pani N. F., vyjadrením Obce Zavar zo dňa 2.3.2011 preukázali, že v obci platila obyčaj podľa ktorej si vlastník pozemku staval plot zo severnej strany - rešpektujúc túto obyčaj právny predchodca N. F. (gróf L.) postavil zo severnej strany tehlový múr, ktorý mal šírku 50 cm, a ktorého základy mali šírku 70 cm, pričom v zmysle rozhodnutia Obce Zavar zo dňa 1.3.2007 sú navrhovatelia označení ako spoluvlastníci tohto pôvodného tehlového múru. Z výkazu plôch zo dňa 24.4.1941 a z mapy pozemkového katastra z roku 1941 je zrejmé, že pozemky ktorých vlastníkmi sú v súčasnosti navrhovatelia zo severnej strany susedili s parc.č. XXX/1, ktorá bola vo vlastníctve Obce Zavar, pričom parcelu právnej predchodkyne navrhovateľov a obecnú parcelu oddeľoval pôvodný tehlový múr. Výkazom plôch bola z pôvodnej parc.č. XXX/X odčlenená nová parc.č. XXX/X, vlastníkmi novej parc.č. XXX/X sa stali manželvia L.. Z uvedeného je zrejmé že pôvodný tehlový múr existoval na mieste samom už v čase, resp. ešte v čase, keď právni predchodcovia odporcov sa nestali susedmi pani F. (tieto skutočnosti preukazuje aj výpis z PKV č. XXX). Zo svedeckých výpovedí bola preukázaná skutočnosť že časť pôvodného tehlového múru, v časti predzáhradky, bola zbúraná, a to za účelom výstavby rodinného domu ktorého spoluvlastníkom sú v súčasnosti navrhovatelia - vlastníkom novopostaveného tehlového múru na mieste a na základoch pôvodného tehlového múru (postavený v roku 1951) bola pani F.. Poukázal na výsledky znaleckého dokazovania, keď podľa posudku Ing. Danka

a Ing. Šobichovej je hranica medzi dotknutými pozemkami účastníkov priamka, a podľa týchto znalcov unimobunky presahovali hranicu pozemkov účastníkov, pričom aj znalec Wágner uznal, že hranica medzi dotknutými pozemkami je priamka, a že nie je lomená. Znalec Špaček podľa navrhovateľov vykonal merania v nesprávnej sústave SJTSK 03, vo svojom posudku neuviedol či pôvodný tehlový múr, resp. jeho základy sa nachádzali na pozemku navrhovateľov, alebo odporcov, jeho znalecký posudok vykazuje nezrovnalosti (už viackrát v priebehu konania navrhovateľmi spomínané). Poukázal ďalej na skutočnosť že tehlový múr v predzáhradke patril právnej predchodkyni navrhovateľov, na základe čoho bolo následne vlastníctvo k nemu prevedené na jej právnych nástupcov, odporcovia ani ich právni predchodcovia neboli vlastníkami ani spoluvlastníkmi tohto tehlového múrika - vzhľadom k uvedenému nie je možné dospieť k záveru, že prístavbou dvoch múrov a ich prestrešenia k predmetnému múriku došlo k prevodu, resp. prechodu, vlastníckeho práva z pani F. na manželov L., manželka L. ako právni predchodcovia odporcov nemohli byť dobromyseľní v tom, že im múrik patrí, ani v tom že prístavbou dvoch stien a ich prekrytia sa stali vlastníkom múrika (na daný skutkový stav je preto potrebné aplikovať § 135b, ods. 2 Občianskeho zákonníka); správnosť názoru navrhovateľov preukazuje aj skutočnosť, že odporcovia odstránili najprv dva múry a ich prekrytie, ktoré bolo pristavené k múriku (múrik existoval a plnil svoju funkciu ďalej), a až následne došlo k postupnému zbúraní múrika odporcami. Zdôraznil že navrhovatelia uniesli bremeno tvrdenia a dôkazné bremeno, a preukázali že ich návrh bol podaný dôvodne (žiadajú preto náhradu trov konania aj v časti petitu o vypratí časti nehnuteľnosti). Právny zástupca odporcov v záverečnej reči uviedol že výsledkami znaleckých dokazovaní (najmä znalcom Ing. Špačkom ktorý vypracovával kontrolný znalecký posudok) bolo preukázané, že unimobunky patriace odporcom nezasahovali vôbec do pozemku navrhovateľov. Vzhľadom na závery tohto znaleckého dokazovania zmenili navrhovatelia právnu argumentáciu a začali tvrdiť, že došlo vraj k vydržaniu vlastníckeho práva k časti pozemkov odporcov na ktorej unimobunky stáli - ak by aj bol takýto názor správny, nemohli by nadobudnúť vlastnícke právo k predmetnej časti pozemku navrhovateľa, ale ich právni predchodcovia, a navrhovatelia by tak neboli vo veci aktívne legitimovaní. Poukázal tiež na skutočnosť že zo svedeckej výpovede F. F. vyplynulo, že sporný múr, prípadne jeho podstatná časť, sa stal súčasťou letnej kuchyne, keď na základe dohody vtedajších vlastníkov si právni predchodcovia odporcov pristavili k predmetnému múru ďalšie steny a prestrešili ich - vlastníctvo k tejto časti múru tak nadobudli právni predchodcovia odporcov „spracovaním“. Uviedol tiež že navrhovatelia neuniesli dôkazné bremeno ich tvrdení, ktoré boli spochybnené a vyvrátené.

Súd vo veci vykonal dokazovanie výsluchom navrhovateľov a ich právneho zástupcu, odporcov a ich právneho zástupcu, výsluchom svedkov F. F. (bol vypočutý aj v postavení pôvodného navrhovateľa), R. R., J. Q., S. F., oboznámením sa so znaleckými posudkami a osobným výsluchom znalcov Ing. Romana Wágnera, Ing. Anny Šobichovej a Ing. Štefana Špačka, ohliadkou vykonanou na mieste samom, oboznámením sa s vyjadreniami účastníkov a s listinnými dôkazmi uvedenými vyššie, ako i oboznámením sa s celým obsahom spisového materiálu a zistil nasledovný skutkový a právny stav: Vlastníkmi parc.č. XX/X (pôvodne časť parc.č. XX/X) a parc.č. XX/X nachádzajúcich sa v k.ú. Zavar sú od roku 2002 navrhovatelia; vlastníkom parc.č. XXX/X a parc.č. XXX/X nachádzajúcich sa v k.ú. Zavar je od roku 2006 odporca v 2. rade.

Na parc.č. XXX/XX (časť parc.č. XXX/X) stojí / stála stavba z unimobuniek, pričom parc.č. XXX/X (XXX/XX) je vo vlastníctve odporcu v 2. rade, stavba unimobuniek je vo vlastníctve odporcu v 2. rade (a pôvodne vo vlastníctve aj odporcu v 1. rade a C. W.); z výsledkov vykonaného dokazovanie nemá súd za preukázané, že predmetná stavba unimobuniek, resp. ich časť by zasahovala do pozemku navrhovateľov - vzhľadom na späťvzatie návrhu v tejto časti však bude toto zistenie odôvodnené až v rozhodnutí súdu o náhrade trov konania (t.j. či návrh v tejto časti bol, alebo nebol dôvodný).

Stavba z unimobuniek označená ako „Predajňa potravín z unimobuniek“ na parc.č. XXX/XX (časť parc.č. XXX/X) bola stavebne povolená rozhodnutím vydaným Okresným úradom v Trnave pod č. G XXXX/XXXX/ŽP - SP/Pk zo dňa 28.3.2001, užívanie tejto stavby bolo povolené (kolaudačné rozhodnutie) rozhodnutím vydaným Okresným úradom v Trnave pod č. Y zo dňa 19.12.2001. V priebehu konania bola stavba z unimobuniek odstránená, v tejto časti preto navrhovatelia vzali svoj návrh späť - so späťvzatím návrhu vyslovili nesúhlas odporcovia, ktorý odôvodnili tým že „v tejto časti bola žaloba od počiatku nedôvodná a k späťvzatiu návrhu dochádza až v závere konania“, čo súd nepovažoval za závažný dôvod pre ktorý by nemal súhlasiť so späťvzatím návrhu, preto konanie (aj napriek nesúhlasu odporcov) v tejto časti zastavil.

Na hraniciach parc.č. XX/X vo vlastníctve navrhovateľov a parc.č. XXX/X (XXX/XX) vo vlastníctve odporcu v 2. rade stál múrik postavený v roku 1951 alebo 1952 právny predchodcami navrhovateľov; v predchádzajúcom období mal na mieste tohto múrika stáť iný múrik, ktorý mal byť zbúraný v súvislosti

so stavbou domu právnych predchodcov navrhovateľov (pravdepodobne v roku 1947) - táto skutočnosť v konaní preukázaná nebola. Múrik ktorý mali postaviť právni predchodcovia navrhovateľov zbúrali odporcovia v 1. a 2. rade v období február až august 2001(búrali ho ako súčasť stavby letnej kuchyne). V priebehu konania neboli preukázané presné rozmery (šírka, výška, dĺžka), presné osadenie v teréne, ani nebolo špecifikované stavebno technické riešenie múrika.

V roku 1963 / 1964 manželia L. stavali letnú kuchyňu, pričom predmetný múrik bol využitý ako jedna zo stien letnej kuchyne, keď k nemu boli pristavené ďalšie steny (pri stavbe letnej kuchyne nebol pristavený k pôvodnému múru žiadny múr ktorý by bol súčasťou letnej kuchyne) - na využití múrika pre uvedené účely prišlo medzi právnyimi predchodcami navrhovateľov a manželmi L. k „nejakej dohode, pretože mali dobré vzťahy ... právni predchodcovia navrhovateľov nikdy nemali výhrady voči stavbe letnej kuchyne“ (viď výpoveď svedka F. F.).

Právni predchodcovia odporcu v 2. rade (jeho rodičia) nadobudli nehnuteľnosti, vrátane letnej kuchyne v roku 1989 od rodiny L. (v roku 2001 ich nadobudol do BSM odporca v 2. rade a C. W., v roku 2007 ich nadobudol do výlučného vlastníctva odporca v 2. rade) - od tejto doby stavbu letnej kuchyne nerušene užívali, udržiavali ju, rovnako tak ju užívala predtým rodina L..

V priebehu konania (v jeho závere) odporca v 2. rade realizoval na mieste kde mohol v minulosti stáť predmetný tehlový múrik stavbu nového betónového múru.

Právny zástupca navrhovateľov žiadal vzhľadom na pochybnosti navrhovateľov ohľadne znaleckého dokazovania vykonať ďalší dôkaz - odborné stanovisko vypracované znalcom Ing. Milanom Hačkom, ktoré pojednáva o bodoch zamerania nehnuteľností, a výsluch Ing. Hačka ako svedka vo veci, ktorý by mohol závery, resp. výsledky predchádzajúcich znaleckých posudkov spresniť. Podľa názoru súdu bolo znalecké dokazovanie vykonané v dostatočnom rozsahu (tri znalecké posudky), kontrolný znalec pre súd presvedčivo a dôveryhodne vysvetlil svoje postupy a z nich vyplývajúce výsledky, preto vykonanie navrhnutého dôkazu sa súdu javí ako nadbytočné a nehospodárne - iba súd rozhodne, ktoré s označených dôkazov vykoná (§ 120, ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku), nie je teda povinnosťou súdu vykonať všetky dôkazy označené účastníkmi konania či ich zástupcami.

Podľa § 96, ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku navrhovateľ môže vziať za konania späť návrh na jeho začatie a to sčasti, alebo celkom. Ak je návrh vzatý späť celkom, súd konanie zastaví. Ak je návrh vzatý späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví.

Podľa § 96, ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku nesúhlas odporcu so späťvzatím návrhu nie je účinný, ak dôjde k späťvzatiu návrhu skôr, než sa začalo pojednávanie, alebo ak ide o späťvzatie návrhu na rozvod, neplatnosť manželstva alebo určenie, či tu manželstvo je alebo nie je.

Podľa § 123 Občianskeho zákonníka vlastník je v medziach zákona oprávnený predmet svojho vlastníctva držať, užívať, požívať jeho plody a úžitky a nakladať s ním.

Podľa § 124 Občianskeho zákonníka všetci vlastníci majú rovnaké práva a povinnosti a poskytuje sa im rovnaká právna ochrana.

Podľa § 126 Občianskeho zákonníka vlastník má právo na ochranu proti tomu, kto do jeho vlastníckeho práva neoprávnene zasahuje; najmä sa môže domáhať vydania veci od toho, kto mu ju neprávom zadržuje.

Obdobné právo na ochranu má aj ten, kto je oprávnený mať vec u seba.

Podľa § 132, ods. 1 Občianskeho zákonníka vlastníctvo veci možno nadobudnúť kúpnu, darovacou alebo inou zmluvou, dedením, rozhodnutím štátneho orgánu alebo na základe iných skutočností ustanovených zákonom.

Podľa § 134, ods. 1, ods. 3 a ods. 4 Občianskeho zákonníka oprávnený držiteľ sa stáva vlastníkom veci, ak ju má nepretržite v držbe po dobu troch rokov, ak ide o hnutelnosť, a po dobu desať rokov, ak ide o nehnuteľnosť.

Do doby podľa odseku 1 sa započíta aj doba, po ktorú mal vec v oprávnenej držbe právny predchodca. Pre začiatok a trvanie doby podľa odseku 1 sa použijú primerane ustanovenia o plynutí premlčacej doby. Podľa § 129 Občianskeho zákonníka držiteľom je ten, kto s vecou nakladá ako s vlastnou alebo kto vykonáva právo pre seba.

Držať možno veci, ako aj práva, ktoré pripúšťajú trvalý alebo opätovný výkon.

Podľa § 130, ods. 1 a ods. 2 Občianskeho zákonníka ak je držiteľ so zreteľom na všetky okolnosti dobromyseľný o tom, že mu vec alebo právo patrí, je držiteľom oprávneným. Pri pochybnostiach sa predpokladá, že držba je oprávnená.

Ak zákon neustanovuje inak, má oprávnený držiteľ rovnaké práva ako vlastník, najmä má tiež právo na plody a úžitky z vecí po dobu oprávnenej držby.

Podľa § 3, ods. 1 Občianskeho zákonníka výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

Podľa § 120, ods. 1, prvá veta, a ods. 4 Občianskeho súdneho poriadku účastníci sú povinní označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení.

Súd je povinný okrem vecí podľa odseku 2 poučiť účastníkov, že všetky dôkazy a skutočnosti musia predložiť alebo označiť najneskôr do vyhlásenia uznesenia, ktorým sa končí dokazovanie a vo veciach, v ktorých sa nenariaďuje pojednávanie (§ 115a) najneskôr do vyhlásenia rozhodnutia vo veci samej, pretože na dôkazy a skutočnosti predložené a označené neskôr súd neprihliada. Skutočnosti a dôkazy uplatnené neskôr sú odvolacím dôvodom len za podmienok uvedených v § 205a.

Podľa § 153, ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku súd rozhodne na základe skutkového stavu zisteného z vykonaných dôkazov, ako aj na základe skutočností, ktoré neboli medzi účastníkmi sporné, ak o nich, alebo o ich pravdivosti nemá dôvodné a závažné pochybnosti.

Podľa Z III (s. 273 ods. 2) vlastnícka žaloba o vydanie veci (reivindikácia) môže mať úspech len vtedy, ak žalobca preukáže svoje vlastnícke právo (táto žaloba je právnym prostriedkom ochrany vlastníka) a ďalej, ak preukáže, že mu vec žalovaný zadržuje neprávom.

Podľa R 65/1972 (s. 230 ods. 3) základnou podmienkou úspechu všetkých žalôb vo veciach vlastníckych je preukázanie vlastníckeho práva žalobcu. Bez preukázania svojho vlastníckeho práva nie je totiž žalobca aktívne legitimovaný domáhať sa ochrany, ktorá mu ako vlastníkovi prislúcha; z úspešného preukázania vlastníctva však ešte nevyplýva, že nárok žalobcu na požadovanú ochranu je už tým samým opodstatnený. Žalovaný totiž môže mať právo na užívanie vecí, právo na zasahovanie do vlastníctva žalobcu, ktoré prevažuje nad samým vlastníckym právom žalobcu a spôsobí, že žalobca na ochranu vlastníckeho práva nebude mať úspech. Tak tomu bude najmä v prípadoch, ak žalovaný vykonáva oprávnenie vyplývajúce z vecných bremien, z platných zmlúv alebo iných skutočností.

Podľa R 8/1991: Tvrdenie držiteľa o tom, že mu vec patrí a že s ňou nakladal ako s vlastnou, musí byť podložené konkrétnymi okolnosťami, z ktorých sa dá usúdiť, že toto presvedčenie držiteľa bolo po celú vydržaciú dobu dôvodné.

Podľa R 50/1985 (s. 240 ods. 3): Zákonom ustanovené podmienky vydržania sú a) existencia držby veci z toho hľadiska, či držiteľ s vecou nakladá ako so svojou a či je so zreteľom na všetky okolnosti dobromyseľný, že mu vec patrí; b) uplynutie stanoveného času, v ktorom má oprávnený držiteľ vec v držbe (trojročná doba u hnutelných vecí, desaťročná doba u nehnuteľných vecí); c) spôsobilosť predmetu vydržania.

Podľa Rč 50/2000: Do doby, po ktorú mal oprávnený držiteľ vec v držbe, treba pre účely vydržania započítať aj dobu, po ktorú vec držal pred 1. 1. 1992, a to aj v prípade, že išlo o vec v štátnom vlastníctve.

Podľa Ro NS ČR z 27.4.2006, sp.zn. 22 Cdo 984/2006: Dobrá viera oprávneného držiteľa, ktorá je daná so zreteľom na všetky okolnosti, sa musí vzťahovať aj na titul, na základe ktorého mohlo držiteľovi vzniknúť vlastnícke právo. To neznamena, že taký titul musí byť daný; postačí, že je držiteľ so zreteľom na všetky okolnosti v dobrej viere, že tu taký titul je. Posúdenie, či je držiteľ v dobrej viere alebo nie, je potrebné vždy ohodnotiť objektívne a nielen zo subjektívneho hľadiska (osobného presvedčenia) samotného účastníka.

Podľa Ro NS ČR z 11.7.2002, sp.zn. 2190/2000: Oprávneným držiteľom v zmysle § 130, ods. 1 Občianskeho zákonníka je najmä držiteľ ktorý vec drží v ospravedliteľnom omyle, že mu vec patrí. Ospravedliteľným omylom je taký omyl, ku ktorému došlo i napriek tomu, že držiteľ postupoval s obvyklou mierou opatrnosti, ktorú možno so zreteľom od okolností konkrétneho prípadu od každého požadovať

Súdnu ochranu vlastníckeho práva vlastníka nehnuteľnosti poskytuje Občiansky zákonník v ustanovení § 126 proti tomu, kto neoprávnenne zasahuje do jeho vlastníckeho práva, najmä umožňuje domáhať sa vydania veci od toho, kto ju neprávom zadržuje. Z citovaného ustanovenia vyplývajú obidva základné druhy vlastníckych žalôb, a to žaloba na vydanie veci (vindikačná žaloba) a žaloba na zdržanie sa zásahov do vlastníckeho práva (negatívna, zapieracia žaloba). Obe žaloby sú žalobami na plnenie a chránia obsah vlastníckeho práva, t.j. právo vlastníka vec držať, užívať a požívať jej plody a úžitky

vrátane oprávnenia nakladať s ňou. Základnou podmienkou úspechu vlastníckej žaloby je preukázanie vlastníckeho práva (aktívna legitímácia).

Vydržanie je osobitný originárny spôsob nadobudnutia vlastníckeho práva priamo zo zákona (ex lege), pri splnení zákonom požadovaných predpokladov, a to: a) musí ísť o spôsobilý predmet vydržania (každá vec ktorá môže byť predmetom vlastníctva), b) držba musí byť oprávnená, c) držba musí byť nepretržitá počas celej zákonom ustanovenej doby (u nehnuteľností desaťročná), keď do plynutia tejto doby sa započítava aj doba oprávnenej držby právneho predchodcu vydržiteľa. Výsledkom splnenia uvedených predpokladov vydržania je nadobudnutie vlastníckeho práva k veci vydržiteľom, a to okamihom uplynutia vydržacej doby - keďže tento právny následok nastáva priamo zo zákona, nevyžaduje sa k tomu konštitutívne rozhodnutie štátneho orgánu.

Základnou podmienkou vydržania je držba veci, pričom môže ísť len o oprávnenú držbu, t.j. držiteľ musí byť so zreteľom na všetky okolnosti v dobrej viere, že mu vec patrí - za oprávnenú držbu sa považuje nakladanie s vecou ako so svojou, ak držiteľ je so zreteľom na všetky okolnosti dobromyseľný v tom že mu vec patrí ako vlastníkovi.

Konštitutívny právny účinok pre vznik vlastníckeho práva držiteľa veci má uplynutie kvalifikovanej vydržacej doby (časový úsek počas ktorého musí oprávnený držiteľ spĺňať podmienky vydržania). Zákon určuje vydržaciú dobu 10 rokov, ak predmetom dobromyseľnej držby sú nehnuteľnosti - vydržacia doba začne plynúť od momentu dobromyseľného uchopenia držby veci; uplynutie vydržacej doby nezakladá právny titul na získanie vlastníckeho práva, ale vlastnícke právo priamo zriaďuje, dokonca ak aj po uplynutí vydržacej doby stratí vydržiteľ veci dobrú vieru, nemá to vplyv na vznik vlastníckeho práva (mala fides superveniens non nocet). Do vydržacej doby počíta aj oprávnená držba právneho predchodcu vydržiteľa, keď za právneho predchodcu oprávneného držiteľa treba považovať osobu ktorá mala držbu pred vydržiteľom, a ktorá súhlasila s tým aby držbu po nej mal vydržiteľ alebo ten predchodca, ktorý zomrel a ktorého dedičom sa stal vydržiteľ.

Za držiteľa sa považuje osoba ktorá fakticky ovláda vec a nakladá s ňou ako s vlastnou. Podstata držby spočíva vo faktickom ovládaní predmetu držby (niekto má vec vo svojej fyzickej moci a môže tak vykonávať priamu moc nad vecou, vec užíva, požíva jej plody a úžitky), a v úmysle držiteľa mať vec pre seba (táto skutočnosť sa skúma z objektívneho hľadiska, t.j. z hľadiska faktického správania sa držiteľa). Oprávnená držba je faktické ovládanie veci alebo vykonávanie práva späť s vôľou nakladať s nimi ako so svojimi, v dobrej viere, že držiteľovi veci alebo vykonávateľovi práva tieto patria. Pri oprávnenej držbe musí teda ísť o faktické ovládanie veci, musí byť vôľa nakladať s vecou ako so svojou (t.j. správať sa k nej tak, ako by držiteľovi vlastnícky patrila), a musí byť prítomná dobrá viera že vec držiteľovi patrí. Pri posudzovaní dobromyseľnosti je základným rozlišujúcim kritériom, či držiteľ veci pri normálnej opatrnosti, ktorú možno so zreteľom na okolnosti daného prípadu rozumne od neho požadovať, mohol alebo nemohol mať pochybnosti o tom, že mu vec (ktorú fakticky ovláda) patrí.

V dobrej viere je teda držiteľ ktorý sa domnieva že mu držaná vec patrí, ale v skutočnosti tomu tak nie je - dobrú vieru je potrebné hodnotiť objektívne, t.j. tvrdenie držiteľa o tom že mu vec patrí a že s ňou nakladal ako s vlastnou musí byť podložené konkrétnymi okolnosťami („s prihliadnutím na všetky okolnosti“); dobromyseľnosť oprávneného držiteľa musí byť daná nielen pri vzniku držby, ale v celom jej priebehu. Skutočnosť, či je držba oprávnená alebo neoprávnená má právny význam najmä pre vydržanie, nakoľko iba oprávnený držiteľ môže vydržaním nadobudnúť vlastnícke právo.

Pojem „dobré mravy“ Občiansky zákonník nedefinuje, vo všeobecnosti však možno hovoriť o pravidlách morálneho charakteru všeobecne platných v spoločnosti v ktorej sa uplatňuje a presadzuje vzájomná slušnosť, ohľaduplnosť a vzájomné rešpektovanie; jedná sa o súhrn etických a kultúrnych pravidiel (noriem) v spoločnosti všeobecne uznávaných. Činnosť namierenú proti uvedeným pravidlám možno preto označiť za činnosť proti dobrým mravom.

Navrhovanie dôkazov má priamu spojitosť s povinnosťou tvrdenia, keď nesplnenie dôkaznej povinnosti prináša so sebou také rozhodnutie súdu, ktoré vychádza zo skutkového základu zisteného z dôkazov navrhnutých / predložených účastníkmi; splnenie dôkaznej povinnosti však neznamená automaticky unesenie dôkazného bremena. Dôkazným bremenom je zodpovednosť účastníka za výsledok konania, ktorý závisí od zistení z navrhnutých alebo z vykonaných dôkazov, zmysel uplatňovania dôkazného bremena spočíva v zabezpečení reálneho uplatnenia základného práva na súdnu ochranu aj v prípadoch, v ktorých sa vykonávajú všetky navrhnuté dôkazy, prípadne aj iné než navrhnuté, a súd napriek tomu nemá jednoznačný skutkový základ pre svoje rozhodnutie. V tomto prípade musí rozhodnúť v situácii dôkaznej núdze, ktorej dopad (neúspech v konaní) pričíta tomu účastníkovi, na ktorom predovšetkým podľa predpisov hmotného práva leží dôkazné bremeno (t.j. zodpovednosť za preukázanie skutočností významných z hľadiska hmotného práva).

V danom prípade mal súd za preukázané, že došlo k čiastočnému späťvzatiu návrhu v časti uloženia povinnosti odporcom vypratať nehnuteľnosť nachádzajúcu sa v k.ú. Zavar, zapísanú na LV č. XXX ako parc.č. XX/X - zast. plochy o výmere XXX m² v časti ako je graficky znázornená na polohopisnom náčrte Ing. Dušana Danka zo dňa 19.2.2011 bodmi W 19, W 8 a bodom 100 a vytyčovacom náčrte Ing. Dušana Danka zo dňa 19.2.2010 č. plánu 1/2011, čo odôvodnili skutočnosťou, že unimobunky ktorých vypratanie bolo predmetom návrhu, boli odstránené. Právny zástupca odporcov vyslovil nesúhlas so späťvzatím návrhu v uvedenej časti, čo odôvodnil tým že „v tejto časti bola žaloba od počiatku nedôvodná a k späťvzatiu návrhu dochádza až v závere konania“. Uvedený dôvod nesúhlasu s čiastočným späťvzatím návrhu však súd nepovažoval za dôvod pre ktorý by nemal konanie v požadovanej časti zastaviť, nakoľko motiváciou pre meritórne rozhodnutie súdu aj napriek späťvzatiu návrhu zo strany odporcov bolo iba rozhodnutie o trovách konania (o ktorých však bude rozhodnuté aj tak až po nadobudnutí právoplatnosti rozsudku vo veci samej); pri následnom rozhodovaní o trovách konania súd samozrejme zväži výsledky doposiaľ vykonaného dokazovania s ohľadom skutočnosti, či unimobunky stáli alebo nestáli na pozemku navrhovateľov, a podľa toho aj prizná náhradu trov konania (v zmysle ustanovenia § 146, ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku).

Spodná časť formulára V zostávajúcej časti návrhu (po čiastočnom zastavení konania tak ako je to uvedené vyššie), t.j. v uložení povinnosti odporcom postaviť tehlový múr o výške 1,80 m, v šírke 20 cm a dĺžke 50 cm medzi pravým predným rohom rodinného domu navrhovateľov č. XX v línii čelnej strany rodinného domu č. XX od bodu XXX až po hranicu medzi parcelami č. XX/X a č. XXX/X a zároveň postaviť tehlový múr o výške 1,80 m, v šírke 20 cm na hranici medzi parcelami č. XX/X a č. XXX/X od bodu 100 v dĺžke 2,80 m tak, ako sú tieto body uvedené na polohopisnom náčrte Ing. Dušana Danka v mierke M - 1:50 zo dňa 19.2.2011 a vytyčovacom náčrte Ing. Dušana Danka zo dňa 19.2.2010 č. plánu 1/2011, dospel k záveru že návrhu navrhovateľov nemožno vyhovieť ani v tejto časti petitu, a to hneď z viacerých dôvodov.

V konaní bolo síce preukázané že na rozhraní (súd schválne nepoužíva termín „na hranici“, nakoľko nebolo preukázané presné umiestnenie stavby múrika, nebolo preukázané že stál na právnej hranici medzi pozemkami účastníkov, resp. že by tvoril túto hranicu, resp. že na základe jeho postavenia vznikla na tomto mieste hranica) parc.č. XX/X vo vlastníctve navrhovateľov a parc.č. XXX/X (XXX/XX) vo vlastníctve odporcu v 2. rade stál múrik, ktorý bol postavený v roku 1951 právnymi predchodcami navrhovateľov (v predchádzajúcom období mal na mieste tohto múrika stáť iný múrik, ktorý mal byť zbúraný v súvislosti so stavbou domu právnych predchodcov navrhovateľov pravdepodobne v roku 1947 - táto skutočnosť v konaní preukázaná nebola; ak by línia tohto pôvodného múra mala pokračovať zo zadnej strany pozemku navrhovateľov do časti predzáhradky, nemohol „nový“ tehlový múr stáť na mieste „starého“, čo bolo zrejme aj voľným okom pri ohliadke na mieste samom). Múrik ktorý postavili právni predchodcovia navrhovateľov zbúrali odporcovia v 1. a 2. rade v období február až august 2001. V priebehu konania však neboli preukázané presné rozmery (šírka, výška, dĺžka), presné osadenie v teréne, ani nebolo špecifikované stavebno technické riešenie múrika, čo podľa rozhodnutia odvolacieho súdu bola podmienka pre vyhovenie návrhu v tejto časti. Rozmery, t.j. dĺžku, šírku a výšku tohto múrika navrhovateľa počas konania menili, menili tiež jeho situovanie, rozchádzali sa tiež svedecké výpovede ohľadom rozmerov múrika, z čoho je zrejme že ani samotní navrhovateľa nevedeli a nevedia presne popísať (a nieto ešte preukázať) stavebno technické riešenie a osadenie predmetného múrika - v takejto situácii potom neunesli dôkazové bremeno, nakoľko súd nemohol uložiť odporcom povinnosť postaviť „niečo“, čo nebolo presne popísané a špecifikované, a „čoho“ existencia (v nimi opisovanej forme) nebola preukázaná.

Návrhu v tejto časti nemohlo byť vyhovené aj z dôvodu, že podľa názoru súdu odporcovia v čase keď predmetný múrik búrili, boli už jeho vlastníckmi, keď vlastnícke právo na nich prešlo z titulu vydržania. Bolo preukázané že v roku 1963 / 1964 manželia L. stavali letnú kuchyňu, pričom predmetný múrik bol využitý (na základe dohody / súhlasu právnych predchodcov navrhovateľov) ako jedna zo stien novej stavby tejto tzv. letnej kuchyne - k jestvujúcemu múriku boli pristavené ďalšie steny (pri stavbe letnej kuchyne nebol pristavený k pôvodnému múru žiadny múr ktorý by bol súčasťou letnej kuchyne); právni predchodcovia navrhovateľov nikdy nemali výhrady voči stavbe letnej kuchyne. Takto postavenú stavbu, spolu s celou nehnuteľnosťou, nadobudli do vlastníctva v roku 1989 od rodiny L. právni predchodcovia odporcu v 2. rade (jeho rodičia), v roku 2001 ich nadobudol do BSM odporca v 2. rade a C. W., a v roku 2007 ich nadobudol do výlučného vlastníctva odporcu v 2. rade. Je zrejme, že manželia L. nemohli vlastníctvo k múriku vydržať (nakoľko nemali relevantný právny titul na vydržanie, boli si vedomí že múrik využitý ako jedna zo stien letnej kuchyne nie je ich vlastníctvom), avšak už rodičia odporcu v 2. rade a samotný odporca v 2. rade vlastníctvo k múriku vydržať mohli. V roku 1989 totiž nadobudli nehnuteľnosť ako celok, t.j. vrátane stavby letnej kuchyne, a od uvedenej doby túto stavbu nerušene

užívali, udržiavali ju - je nepochybné že ju neužívali ako „múrik a pristavené a zastrešené steny“. Z uvedeného je potom zrejme že odporca v 2. rade a jeho právni predchodcovia (od doby keď sa stali vlastníkami nehnuteľností jeho rodičia), t.j. po dobu 12 rokov mali nehnuteľnosť letnej kuchyne (ktorej súčasťou bol sporný múrik) v držbe, držba bola oprávnená (ako už bolo spomenuté užívali nimi riadne nadobudnutú stavbu letnej kuchyne v dobrej viere že im vec patrí celá), nakladali s ňou ako so svojou (opravovali a udržiavali ju), držba bola nepretržitá a nerušená (prvý raz boli vznesené námietky zo strany právneho predchodcu navrhovateľov v súvislosti s búraním letnej kuchyne v roku 2001, t.j. v čase keď už vec bola vydržaná) - výsledkom tohto stavu bolo potom nadobudnutie vlastníckeho práva k veci (múriku) vydržiteľom (odporcom v 2. rade), a to okamihom uplynutia vydržacej doby; keďže právny následok vydržania nastáva priamo zo zákona, nevyžaduje konštitutívne rozhodnutie štátneho orgánu.

(V tejto súvislosti súd iba konštatuje že pre „získanie“ vlastníckeho práva k múriku odporcom v 2. rade, resp. jeho právnymi predchodcami nie je možné aplikovať § 135b Občianskeho zákonníka, resp. § 125 zák.č. 141/1950 Zb., na základe ktorých -podľa názoru odporcov- k nadobudnutiu vlastníckeho práva ich právnych predchodcov malo dôjsť tzv. spracovaním vecí.)

Aj ak by však v vydržaní neprišlo, bolo potrebné návrh zamietnuť s poukazom na aplikáciu ustanovenia § 3 Občianskeho zákonníka (dobré mravy), podľa ktorého výkon práv a povinností nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi. V tejto súvislosti je potrebné poukázať na skutočnosť že za dobré mravy sú považované pravidlá morálneho charakteru všeobecne platné v spoločnosti v ktorej sa uplatňuje a presadzuje vzájomná slušnosť, ohľaduplnosť a vzájomné rešpektovanie. Ak v takejto situácii (popísanej v odstavci vyššie) potom navrhovatelia žiadajú postavenie múrika (ako naturálnu reštitúciu) ktorý takmer 40 rokov nevyužívali, a ktorý po túto dobu bez prerušenia, a bez toho aby navrhovatelia / ich právni predchodcovia voči tomu namietali, užívali, udržiavali a opravovali právni predchodcovia vo vlastníctve odporcu v 2. rade ako súčasť ich stavby letnej kuchyne, z toho 12 rokov o skutočnosti že by mali užívať múrik (a nie letnú kuchyňu) ani nevedeli (vzhľadom na všetky okolnosti považovali v dobrej viere celú letnú kuchyňu za svoje vlastníctvo, a tak ju aj búral), je táto požiadavka / nárok navrhovateľov v rozpore so slušnosťou, ohľaduplnosťou a rešpektom - výkon takehoto práva nemôže potom požívať právnu ochranu.

Na záver súd už iba pripomína, že v priebehu konania (v jeho závere) odporca v 2. rade realizoval na mieste kde mohol v minulosti stáť predmetný tehlový múrik stavbu nového (betónového) múru, čím do istej miery splnil požiadavku navrhovateľov.

Súd rozhodol, že o náhrade trov konania a o trovách štátu v zmysle ustanovenia § 151, ods. 3, prvá veta pred bodkočiarkou Občianskeho súdneho poriadku rozhodne po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej, nakoľko v súdnej veci sa jedná o zložitý prípad, keď v konaní je uplatňovaný väčší počet nárokov, meniaci sa počet účastníkov na oboch stranách, bolo vykonaných veľké množstvo právnych úkonov v rôznych časových obdobiach, boli vyhotovené tri znalecké posudky.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je možné podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia, ku Krajskému súdu v Trnave, cestou podpísaného súdu, v troch vyhotoveniach.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42, ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

V prípade, že povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zák.č. 233/1995 Z.z. Exekučný poriadok).